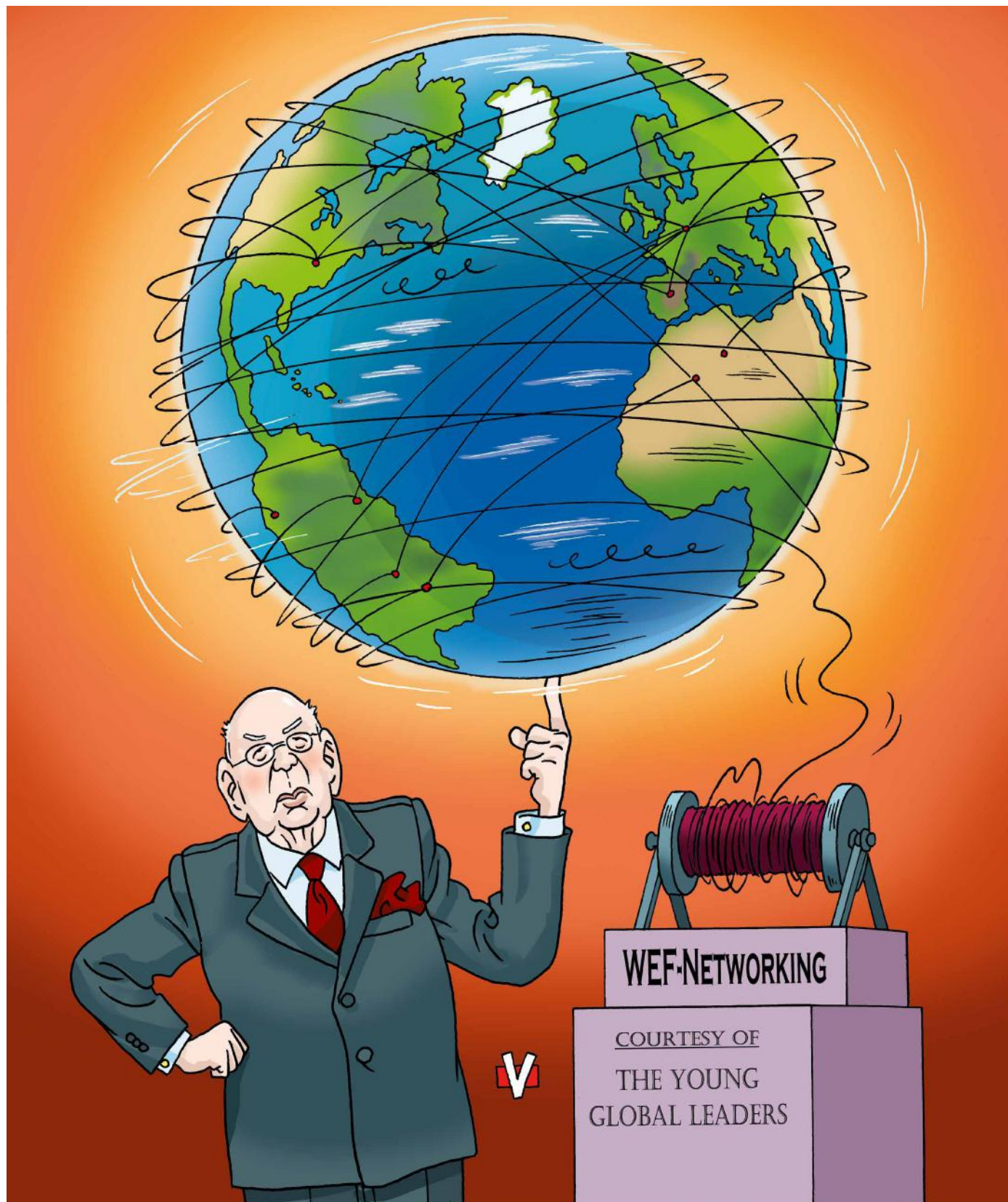

GEZOND VERSTAND

JAARGANG 2 ■ NUMMER 36 ■ 9 MAART 2022 ■ € 3,80

Waar komt complot-
denken vandaan

De Europese
ID gevangenis

Geopolitieke omkeer
door Oekraïne drama

4 Een tumult van samenzweringen

6 Hoe de term ‘complotdenken’ democratische controle onmogelijk maakt

Hoe de CIA van een onschuldig woord een wapen maakte.

8 De coronacrisis als fuik voor digitale controle

Het belangrijkste instrument voor de machtsgreep.

10 2023

Satire over het sociaal krediet stelsel.

12 Davos en de zichtbare grootste samenzwering van leidinggevend

De Young Global Leaders samenzwering.

15 Dieper graven bij onderzoek naar half-geheime netwerken

De nieuwe regels voor een dictatuur.

17 Hoe georganiseerd kwaad de macht kan grijpen

De praktijk van het politiek georganiseerde kwaad.

18 Het Kwaad regeert als moraliteit vervaagt

Het kwaad en moraliteit.

21 Nieuws uit de Covid-oorlog – deel 13

Korte relevante berichten van over heel de wereld.

22 Gespleten visie op de omwenteling in Oekraïne

Ontwikkelingen, achtergrond en gevolgen van de Oekraïne oorlog.

26 De consolidering van Canadese dictatuur op het nippertje gestopt

Het lot van de Canadese vrachtwagenchauffeur opstand.

DE VERSLAGGEVING IN DIT BLAD WORDT ONDERSTEUND DOOR BRONVERMELDINGEN OP ONZE WEBSITE GEZONDVERSTAND.EU

COLOFON

Gezond Verstand

Jaargang 2, nummer 36, 9 maart 2022

Gezond Verstand is een onafhankelijk blad, opgericht in augustus 2020, en verschijnt elke twee weken. Gezond Verstand is een blad voor iedereen die objectief en waarheidsgetrouw geïnformeerd wil worden over wat er gebeurt in de wereld. Een blad met serieuze, kwalitatief hoogstaande journalistiek ter bevordering van een burgerschap met gezond verstand. Gezond Verstand creëert een platform voor kennisverdeling.

Uitgever

Gezond Verstand Media B.V.

Hoofredactie

Karel van Wolferen

Emeritus-hoogleraar Universiteit van Amsterdam en oud-correspondent NRC

Redactieadres

redactie@gezondverstand.eu

Nabestellingen

Losse nummers zijn te bestellen op gezondverstand.eu.

Stichting Gezond Verstand

De Stichting Gezond Verstand is een stichting zonder winstoogmerk en is afhankelijk van donaties. De stichting is werkzaam in het algemeen belang en heeft tot doel kwalitatief goede en juiste berichtgeving over gebeurtenissen in Nederland, Europa en in de rest van de wereld te ondersteunen en stimuleren, met name in het belang van Nederland en haar bewoners. Voorts ondersteunt en stimuleert de Stichting Gezond Verstand kwalitatief goede onderzoeks-journalistiek en initiatieven die berichtgeving en journalistiek bevorderen. Stichting Gezond Verstand verdedigt en vraagt aandacht voor de persvrijheid en verdedigt en vraagt aandacht voor de vrijheid van meningsuiting van eenieder.

Voor 75,- euro per jaar word je aangesloten van de Stichting Gezond Verstand en daarmee lid van het Gezond Verstand-netwerk. Aangesloten en ontvangen 24 keer per jaar het blad Gezond

Verstand en kunnen inhoudelijk reacties geven (en lezen) op het Gezond Verstand-platform.

Voor 120,- euro word je Founder en krijg je alles wat de gewone aangesloten krijgen, plus 2 maal per jaar toegang tot de Founder bijeenkomsten. Meld je aan op gezondverstand.eu.

Werk mee

Gezond Verstand is op zoek naar schrijvers en onderzoekers.

Meld je aan via redactie@gezondverstand.eu.

Help ons met je donatie

Buiten de mogelijkheden om aangeslotene van de stichting te worden, kan Gezond Verstand iedere vorm van donaties goed gebruiken om zo haar doelen te realiseren.

Copyright

Niets mag zonder schriftelijke toestemming van de uitgever op welke wijze dan ook veeleenvoudig worden of anderszins toegepast worden.

ISSN

2667-1174

Vera Bergkamp, nagel aan de doodskist van de democratie

Tijdens de debatten over corona in februari 2022 kwam vast te staan dat Vera Bergkamp (D66) veruit de slechtste Kamervoorzitter is sinds jaren. Ze lijkt nog zwakker dan Anouchka van Miltenburg (VVD), die in 2014-2015 kortstondig voorzitter was. De conclusie luidt dat Bergkamp niet op haar taak is berekend. Van staatsrecht heeft ze geen kaas gegeten. Met wilde interrupties gaat ze voortdurend tekeer tegen de oppositie. Ze dringt zich op als procesbegeleider en vergeet dat ze is aangesteld als scheidsrechter.

Zó tenenkrommend was het optreden van Bergkamp, dat de D66-fractie besloot tot ingrijpen. In november 2021 werd haar, op kosten van D66, een heuse coach toegewezen. Via een spoedcursus, aldus Wouter de Winther van De Telegraaf, werd getracht haar uit te leggen hoe je orde moet bewaren in de Kamer.

Bergkamp heeft niets van haar coach opgestoken. Ze laat nog steeds debatten ontsporen. Ze blijft onzeker en giechelt als het spannend wordt. Het is onvoorstelbaar (maar waar) dat zij als Kamervoorzitter ook verantwoordelijk is voor het leiden van een ondersteunende dienst van maar liefst 800 ambtenaren.

Doelwit van haar ongeremde verbeterheid is Forum voor Democratie, vooral wanneer door die partij fundamentele kritiek wordt geuit over het coronabeleid, met het aanwijzen van de supranationale opdrachtgevers achter dat beleid. Volgens Forum zullen de verantwoordelijke politici zich vroeg of laat moeten verantwoorden voor tribunalen.

Toen Bergkamp dat hoorde, ontstak ze in woede. Ze verbood het gebruik van het woord 'tribunalen'. Daarna schorste ze de vergadering van de Tweede Kamer. Het ontging haar dat een voorzitter die nodeloos ingrijpt op gezagsverlies moet rekenen.

Bergkamp wil het aantal toegestane interrupties aan een maximum binden. De vrijheid van meningsuiting voor parlementariërs wordt door haar steeds verder ingekort, stelt Gideon van Meijeren (FvD), die, als reactie op de uitdijende coronadictatuur, opriep tot burgerlijke ongehoorzaamheid. Na deze uitspraak werd Van Meijeren het woord ontnomen door Bergkamp. Onverstoorbaar reageerde Van Meijeren: "Ik blijf zeggen waar het op staat!"

Een herhaling van het drama Van Miltenburg tekent zich af. Er is grote kans dat Bergkamp, evenals Van Miltenburg, wegens gebleken ongeschiktheid wordt weggestuurd. Met stille trom zal zij naar de zij-uitgang worden geloodst, op weg naar vergetelheid.

Nuttig om in herinnering te brengen dat Anouchka van Miltenburg brieven vernietigde van klokkenluiders over de 'Teevendeal' (geheime afspraak met drugsmisdadiger). Na andere uitglijers was ze verdwenen, de eerste Kamervoorzitter die tussentijds moest aftreden.

Wegens ziekte, gesproken werd over corona met milde symptomen, was Bergkamp vanaf 14 februari 2022 afwezig. Haar taak als voorzitter werd waargenomen door Martin Bosma (PVV). Een weldadige rust keerde terug. Met zijn onpartijdig optreden zorgde Bosma voor een goede, zakelijke sfeer, die zeker nodig was gezien de zwaarte van het onderwerp, het coronadrama. Verdwenen waren het gezeur en de

akelige momenten. Het falen van Bergkamp werd genadeloos aangetoond. Bosma is een veel betere voorzitter, de functie waarnaar hij in 2021 vergeefs had gesolliciteerd.

Toch menen veel Binnenhof-kenners dat het voor de democratie beter is indien zou worden afgesproken dat de oppositie het recht krijgt de Kamervoorzitter te leveren. Het was een historische fout om het voorzitterschap te gunnen aan iemand van een regerende partij. Het voorzitterschap is te belangrijk om te regelen via handjeklap zoals is gebeurd met Bergkamp.

Wie is deze Bergkamp? Zelf zegt ze in interviews: "Ik ben lesbisch, half Marokkaans, maar ook vrouw, mens, Amsterdammer en wereldburger." Erg bescheiden klinkt het niet. Haar moeder was verkoopster bij het tien jaar geleden verdwenen Amsterdamse kwaliteitswarenhuis Metz & Co, in de Leidsestraat, hoek Keizersgracht. Via haar moeder heeft Bergkamp kunnen genieten van de prachtige en veilige stad, in de jaren die voorafgingen aan de huidige verloedering en criminalisering.

Anders dan Arib (de vorige Kamervoorzitter), heeft Bergkamp geen dubbel paspoort, aldus Het Parool. Ze ging zich Bergkamp noemen, toen ze, ook volgens Het Parool, vaststelde dat haar werkelijke naam (Firouz Alida Chaouqui) moeilijk uit te spreken is.

Met haar clichématige praatjes viel Bergkamp in de smaak bij Alexander Pechtold, de toenmalige leider van D66. Of ze zin had in een baantje als Kamerlid. Ze hapte toe. Hierna zat ze negen jaar lang in de Kamer. Ze beperkte zich voornamelijk tot het incasseren van een onverdiend hoog salaris. Hiermee blokkeerde Bergkamp de plaats voor een serieuze volksvertegenwoordiger.

Bergkamp trok als Kamerlid weinig aandacht toen ze, in 2018, kwam met een voorstel ter versterking van de rechtspositie van vaders die niet gehuwd zijn of geen geregistreerd partnerschap hebben. Ze huppelde voorbij aan het feit dat de wereld beter af zou zijn indien copulerende mannen leren op volwassen wijze hun verantwoordelijkheden te hanteren.

Vanuit de zijdeur naar binnen geschoven, waarbij niet is gelet op kwaliteit, is Bergkamp, na een-tweetje tussen Kaag en Rutte in april 2021, na een geheime stemming, met 74 stemmen gekozen als Kamervoorzitter. Vijf jaar eerder was Arib gekozen met 144 (van de 150) stemmen. In 2021 bleek Arib niet opgewassen tegen een laffe fluistercampagne, ze kon vertrekken.

Rutte en Kaag hebben met Bergkamp een marionet op de stoel van Arib neergezet, om zo de Tweede Kamer vleugellam te maken. Het handjeklap betekende dat Rutte mocht aanblijven als premier, mits D66 de Kamervoorzitter kon leveren. Nodig, want het mag duidelijk zijn dat de Tweede Kamer niet erg lang mag gaan nadenken over de instructies afkomstig van opdrachtgevers buiten Nederland, waarop tot nog toe alleen het FvD een licht laat schijnen. Het slopen van de democratie, volgens aanwijzing van Klaus Schwab, kan onbelemmerd voortgang vinden. ■

Simon van Gelder

Een tumult van samenzweringen

Karel van Wolferen

Ik ontving een reactie van iemand die een stapeltje nummers van Gezond Verstand van een kennis had gekregen om in te zien. Er viel van te leren, zo meldde de reactie, maar men kon er ook al gauw een verdachtmakend patroon in bespeuren. Onze schrijvers en ikzelf dachten altijd het gelijk aan onze kant te hebben, en de andere kant – dus de media en de overheid – leek niet anders te kunnen doen dan liegen. Niet alleen over Covid, maar ook over de klimaatcrisis, stikstof, Rusland, en ga zo maar door.

Degene die dit schreef had nauwelijks betere reclame voor ons kunnen maken. De bestaansreden van Gezond Verstand is om verslag te doen over alles wat voor onze samenleving van belang mag worden genoemd, maar dat door de gevestigde media óf wordt verwaarloosd, of zeer vertekend weergegeven. Over zaken waar de mainstream media wel redelijk goed over schrijven houden wij onze mond.

De meervoudige machtsgreep die we meemaken wordt door de gevestigde media niet als machtsgreep behandeld. Erger nog, de machtsgreep zou geen kans van slagen hebben als de gevestigde media ons steevast met betrouwbare berichtgeving hadden gediend; zoals de beste kranten dat eens, weliswaar op een lukrake manier, gewoon waren te doen. Pas in de laatste paar decennia is dat veranderd, vanwege concentratie van macht over de media in de handen van een heel klein groepje via een oligarchie met elkaar verbonden multimiljardairs. Weinigen beseffen dat mainstream kranten vooral dienst doen als propagandakanalen.

Bij het functioneren van de media in hun oorspronkelijke vorm zou het niet mogelijk zijn geweest voor een enkeling, Bill Gates, om zich meester te maken van de Wereldgezondheidsorganisatie. En nog minder om de hele wereld te dwingen met gehoorzaamheidsmaskers rond te gaan lopen. Het zou niet mogelijk zijn geweest om een geloofsartikel te maken van de notie dat onze CO₂ uitstoot de Aarde onleefbaar gaat maken; een notie waarmee schoolkinderen huilend thuiskomen vanwege de denkbeeldige rampen in hun toekomst waar de juf of meester het over heeft gehad. De corrupteringen van rechtspraak en van wetenschap, en de bureaucratisering van de medische beroepen tot een punt waarop ze in vele gevallen het tegenovergestelde doen van wat van hen wordt verwacht – het zou allemaal door een veel kritischer redactionele zeef zijn gegaan. Ik kan daarover meepraten, want ik heb midden in het vak gezeten, en later met eigen ogen de desastreuze afgang ervan kunnen volgen.

Maar degene die reageerde op een bundeltje Gezond Verstand nummers wist niets van de grote machtsverschuivingen achter

die tragische ontwikkeling. Zoals dat ook is voorbijgegaan aan blijkbaar de meeste Kamerleden en besluitvoerende landgenoten in de zakenwereld of politiek of onderwijs, die duidelijk de gevestigde media hebben aangehouden als gids om te weten wat er in de wereld gaande is. Sta er even bij stil: zou het bij de nieuwsvoorziening langs de honderden onafhankelijke kanalen van weleer mogelijk zijn geweest om een project te lanceren voor de grootste opwaartse vermogensoverdracht ooit, ten gunste van een relatief minuscule elite van onvoorstelbaar rijke en onvoorstelbaar megalomane individuen? Zou die gemanipuleerde jonge Zweedse Greta in staat zijn geweest om haar leeftijdgenoten rond de wereld de stuipen op het lijf te jagen? Zou basisonderwijs hebben kunnen ontstaan waarin kinderen werden uitgenodigd zich af te vragen of zij misschien in een verkeerd lichaam huizen, waarbij hen wordt wijsgemaakt dat zoiets echt met chemische middelen is te verhelpen? De media van nu, die overtuigen wegens een eerder half verdiende reputatie van betrouwbaarheid, hebben al deze waanvoorstellingen tweegebracht. Ze blijven ook onmisbaar om de misdaad te doen slagen die, in zijn vele onderdelen, over ons wordt uitgerold.

Het kan bijna niet anders dan dat iemand die dit allemaal niet weet ons afdoet als een stelletje complotdenkers. Daar heeft Gezond Verstand nog het meeste last van; landgenoten die zich zouden vinden in het meeste waarover wij schrijven, worden door het 'complotdenken'-etiket afgeschrikt. En je hoort mensen die donders goed beseffen dat we omringd zijn door samenzweringen, maar niet willen vervreemden van hun omgeving, zichzelf excuseren dat ze geen complotdenkers zijn. In dit nummer plaatsen we opnieuw een terugblik op de oorsprong van die noodlottige uitdrukking. Ja, het was de CIA die van dat onschuldige woordje een wapen fabriceerde, waarmee argwaan aangaande leugens van de overheid met één klap kon worden geneutraliseerd. Het mag best worden gezien als de meest succesvolle psychologische oorlogsvoering-manoeuvre ooit. Men kan tegenwoordig op universiteiten promoveren met een sociologische studie over complotdenkers zonder de CIA te noemen.

Het wemelt intussen van samenzweringen om ons heen, en we krijgen er steeds meer over te weten, zoals de samenzweringen waarvan Klaus Schwab en Bill Gates de touwtjes in handen hebben, die in twee artikelen op volgende pagina's aan bod komen. Deze gigantische samenzweringen brengen ons met naar het lijkt een versneld tempo, achter een rookgordijn van zogenaamde versoepelingen, tot een dystopie met verplicht-

te injecties van potentieel levensgevaarlijk spul, en tot wetten waarbij de WHO het roer over onze samenlevingen mag overnemen.

Ik wil nog even terugkomen op twee aspecten van onze regeerders die hen heeft gereduceerd tot uiterst gevaarlijke roergangers. Eén is de ondiepe kennis van geschiedenis. We hebben dat zojuist gezien met betrekking tot de introductie van de term complotdenker. We hebben het in eerdere nummers gezien met betrekking tot waar de onzin vandaan komt van de menselijke uitstoot van CO₂ als levensgevaar voor onze planeet. Ik schrijf dit tijdens de ontvouwing van het Oekraïense drama. De kennis van de geschiedenis die daaraan vooraf ging lijkt geheel te zijn gesmoord in dikke lagen van propaganda. Dat brengt ons tot het tweede gevaarlijke aspect van onze regerende klasse: het is de eigen propaganda gaan geloven.

Gezond Verstand probeert bij voorkeur verslag te doen van waarneembare, of achterhaalbare, feiten. Sommige feiten lenen zich daar niet goed voor. Zoals bijvoorbeeld het bestaan van iets dat we ‘het Kwaad’ noemen. Aan het feit dat het bestaat, lijkt in de geavanceerde beschavingen de geschiedenis door geen twijfel te hebben bestaan, hoewel het meestal alleen een bespreekbaar onderwerp is geweest binnen een religieus kader. Waar wij wel verslag over moeten doen is het waarneembare feit van mensen die de covidzwendel zijn gaan zien voor de gefabriceerde catastrofe die het is, en geen genoegen meer kunnen nemen met een veelal op een psychologische uitleg terugvallende reeks gedachten over de kwaadaardigheid die er achter zit. De twee artikelen daarover in dit nummer doen dat ook, maar laten open dat er meer, misschien iets onzegbaars, aan de hand is.

Zoals vaak het geval is met verschrikkelijke dingen, komt persoonlijke kennis ervan pas tot leven wanneer ons voorstellingsvermogen wordt geraakt door een onmiddellijk voorstelbaar detail ervan. In de dagelijkse omgang blijft voor de meeste mensen het feit van massamoord een abstractie; erg, natuurlijk, maar toch voornamelijk alleen voorstelbaar als een statistiek. Maar om in de afgelopen week te lezen over de Canadese politie op paarden, die bij de opstand van vrachtwagenchauffeurs over protesteerders heen reden, waarbij een gestruikelde oude dame door de hoeven werd verwond, dan wordt de transformatie van het Canadese leven tot een tirannie plotseling levensecht. Zo ook bij het nieuws dat de Australische politie zogenaamde energiewapens gebruikte toen de volksbeweging tegen gedwongen vaccinaties, in de woorden van de politiecommissaris Reece Kershaw in Canberra, een ‘uitdaging’ ging vormen voor de rechtshandhaving. Dat Australië de afgelopen tijd is gaan lijken op een gigantisch concentratiekamp is vrij algemeen bekend geworden, maar foto’s van blaren op gezichten, armen en torso’s van vrouwen en kinderen onder de demonstranten van Canberra, die op een afstand van honderden meters van gerichte microgolf-energiestralen ernstige brandwonden opliepen, zegt iets zeer concreets over hoe functionarissen in een dictatuur met de bevolking omgaan.

Wat zou er in de hoofden van de Canadese politie te paard, en de Australische politie met hun door Raytheon vervaardigde hoge-energie wapens kunnen zijn omgegaan? Een van de bekendste denkers die zich met zo’n vraag heeft beziggehouden

was Hanna Arendt in haar verslag over de rechtszitting in Jeruzalem van de beruchte Adolf Eichmann – één van de belangrijkste figuren betrokken bij het organiseren van de vernietigingskampen van nazi-Duitsland. Zij kwam met een beroemd geworden uitspraak over de “banaliteit van het kwaad”. In haar zeer controversieel geworden uitleg zag zij in Eichmann een gewone, karakterloze bureaucraat, die in haar woorden ‘noch pervers, noch sadistisch’, maar ‘angstaanjagend normaal’ was. Hij handelde zonder enig ander motief dan om ijverig zijn carrière in de nazi-bureaucratie vooruit te helpen. Tien jaar later schreef Arendt opnieuw dat ze werd getroffen door de duidelijke oppervlakkigheid in Eichmann, die het onmogelijk maakte om het onbetwistbare kwaad van zijn daden tot op een dieper niveau van wortels of motieven te herleiden. Haar critici hebben terecht betoogd dat zij de kwaadaardigheid van Eichmann psychologiseerde, en daarmee het Kwaad bagatelliseerde. Maar voor zover ik weet kwamen zij niet verder dan om het ‘radicaal duivels’ te noemen, waarmee we terug zijn bij de vraag van wat dat nou is.

Ik heb op deze plek eens in het kort beschreven hoe ik in een vliegtuig tussen Bangkok en Manilla vijf uur lang naast een van de vier belangrijkste kopstukken van de Rode Khmer in Cambodja heb gezeten. Ieng Thirith. Zij was medeverantwoordelijk voor een van de grootste georganiseerde massamoorden in de recente geschiedenis. Ik gebruikte de gelegenheid om te proberen gaten te vullen in onze kennis over dat regime, dat ik had geprobeerd nauwgezet bij te houden. Als ik niet beter had geweten, dan had ik mij kunnen voorstellen op gezellige theevisite te zijn bij een aardige tante met een brilletje op. Bijna vanzelfsprekend kwam het idee van de banaliteit van het kwaad in gedachten.

Een week geleden gebeurde dat opnieuw toen ik las dat op 18 februari, tijdens de Veiligheidsconferentie in München, Bill Gates verklaarde dat de Covid-19 Omicron-variant op natuurlijke wijze bevolkingsgroepen had geïmmuniseerd. Zijn woorden: “Helaas [!] is het virus zelf – met name de variant genaamd Omicron – een soort vaccin. Dat wil zeggen, het creëert zowel B-cel- als T-celimmunititeit, en het is beter gelukt om de wereldbevolking te bereiken dan wij hebben gedaan met vaccins”. Gates drong er bij gezondheidsfunctionarissen over de hele wereld op aan om sneller te reageren op de ‘volgende pandemie’, en met vaccins de natuurlijke immuniteit voor te zijn: “Om de volgende uitbraak aan te pakken, moeten gezondheidsautoriteiten en onderzoekers sneller handelen om vaccins en behandelingen te ontwikkelen”; “Het kostte ons twee jaar om een overaanbod te hebben... De volgende keer, in plaats van twee jaar, zouden we het in zes maanden moeten maken.”

We weten dat Gates samen met Anthony Fauci een hoofdrol heeft gespeeld in de ontwikkeling van onze huidige benarde situatie, met uitzicht op een dystopische slavenmaatschappij. We weten ook dat Gates, de veroveraar, niet goed snik is, om het op de vriendelijkst mogelijke manier te zeggen. We weten dat hij is geobsedeerd met vaccinaties, of ze nou echt zijn of namaak, en we weten ook dat hij door relevante investeringen zijn ontzagwekkend fortuin nog ontzagwekkender maakt. Maar kunnen we nog meer in deze opmerkingen lezen; iets dat ons een blik biedt op het duivelse? ■

Hoe de term ‘complotdenken’ democratische controle onmogelijk maakt

Timo Pieters

De angst om beschuldigd te worden van ‘complotdenken’ maakt het voor veel Nederlanders onmogelijk om over ingrijpende machtsverschuivingen na te denken en te discussiëren. De term verwijst niet naar iets werkelijks, en is doelbewust door de Central Intelligence Agency (CIA) in het leven geroepen om twijfel in te dammen over het officiële verhaal met betrekking tot de moord op president Kennedy. Nederlandse instanties en commentatoren die de uitdrukking gebruiken zijn zich niet van deze oorsprong bewust, en blijven dus in feite CIA-instructies uitvoeren.

Wij weten precies wanneer het begrip ‘complotdenken’ (*conspiracy theory*), met de bijbedoeling van geesteszieke, in het algemene taalgebruik werd opgenomen. In 1967 stuurde de CIA een memo (nummer 1035-960) naar al haar eigen bureaus en honderden mediabedrijven en journalisten in haar wereldwijde propagandanetwerk. In deze memo kregen zij de instructie om critici van het Warren Commission Report weg te zetten als ‘complotdenkers’. De onmiddellijke aanleiding daarvoor was het een jaar daarvoor verschenen eerste boek met een vlijmscherpe analyse van de tegenstrijdigheden, onmogelijkheden, en weglatingen in dat rapport: *Rush to Judgment* van Mark Lane. Meerdere opiniepeilingen wezen uit dat ongeloof aan het officiële verhaal door dat boek sterk was gegroeid. Dat ongeloof is sindsdien alleen maar toegenomen, want uit recente peilingen is gebleken dat driekwart van de Amerikaanse bevolking het Warren Report niet langer serieus neemt.

Het succes van dit staaltje van psychologische oorlogsvoering werd na de introductie van de term ‘complotdenken’ onmiddellijk zichtbaar door de frequentie van het gebruik ervan. Uit een studie waarbij werd gemeten hoe vaak het voorkwam op de pagina’s van de New York Times en de Washington Post voor en na de CIA-instructie, bleek dat men het in de 45 jaar ervoor slechts 50 keer tegenkwam (dus gemiddeld eens per jaar), terwijl het in de 45 jaar nadat het memo werd verstuurd, 2.630 keer in genoemde kranten werd aangetroffen (dus gemiddeld eens per week). De beïnvloeding van het opinieklimaat middels propaganda en psychologische operaties is altijd één van de kerntaken van de CIA geweest, in binnen- en buitenland. In Duitsland is aangetoond dat veel journalisten bewust of onbewust werkten voor de CIA, zoals Udo Ulfkotte in zijn boek *Gekochte Journalisten* heeft beschreven.

Wat de CIA voor elkaar had gekregen was om van een onschuldige term, die natuurlijk beroepshalve door politierecher-

cheurs zowel als geschiedschrijvers dagelijks werd gebruikt, een wapen te maken waarmee de overheid tegen kritiek kon worden verdedigd. In verband met de moord op president Kennedy had het een tanend succes. Maar het werd opnieuw zwaar ingezet als middel om serieuze analisten publiekelijk de mond te snoeren als zij twijfelden aan de officiële uitleg van de gebeurtenissen van 11 september 2001, met de tot schroot gereduceerde World Trade Towers in Manhattan, en een gat in het Pentagon waar geen enkel vliegtuig doorheen had kunnen vliegen. De term doet nu ook al twee jaar dienst om twijfel aangaande de voorgeschreven werkelijkheid met betrekking tot covid-19 stelselmatig de kop in te drukken. De aantijging van complotdenken kan een journalist nu de baan en het levensonderhoud kosten, en brengt de positie van zelfs hoogleraren op universiteiten in gevaar.

In de VS wordt het begrip ‘complotdenken’ sinds kort gekoppeld aan de dreiging van zogenaamd ‘binnenlands terrorisme’. De FBI heeft in februari jl. een speciale eenheid opgericht om zulke complotdenkers, die gevaarlijk nepnieuws verspreiden, te achtervolgen en zo nodig in hechtenis te nemen. De grootste terreurdreiging voor de VS zou namelijk bestaan uit ‘eenlingen of kleine cellen van individuen’ die gemotiveerd zijn door grieven gebaseerd op ‘misleidende narratieven’, ‘complottheorieën’ en andere vormen van ‘mis-, dis- en malinformatie’, zo schrijft het Department of Homeland Security. Complotdenken en nepnieuws gaan vanzelfsprekend samen.

Van alle Nederlandse instanties en commentatoren die de uitdrukking ‘complotdenken’ gebruiken geeft er niet één blijk van bekend te zijn met de oorsprong ervan binnen de psychologische oorlogsvoering. De instanties die verantwoordelijk zijn voor het bestrijden van desinformatie – het ministerie van BZK, de AIVD, en de NCTV – beweren bijvoorbeeld dat desinformatie (doelbewust misleidende informatie) regelmatig verspreid wordt via ‘complottheorieën’. Volgens deze instanties zijn dit ‘theorieën gebaseerd op het idee dat de elite de inwoners bedreigt’ en die voortbouwen op ‘gevoelens van miskenning en wantrouwen van maatschappelijke en politieke instituties’. Met andere woorden, kritische beoordeling van economische en politieke macht wordt hiermee gedefinieerd als doelbewust misleidende informatie, een definitie waarmee men de kritiek onschadelijk probeert te maken. Zo werd uitgeverij en videokanaal De Blauwe Tijger in oktober 2020 door de NCTV ‘een doorgeefluik voor anti-overheidspropaganda, nep-

nieuws en complottheorieën' genoemd in haar Dreigingsbeeld Terrorisme. Dit is nu precies wat de CIA oorspronkelijk met de term wilde bereiken.

Verschillende Nederlandse academici zijn de term 'complotdenken' gaan gebruiken alsof het verwijst naar een werkelijk bestaande categorie, die bestudering en verklaring verdient, iets als een primitieve volksstam met merkwaardige gewoontes. De socioloog Jaron Harambam is bijvoorbeeld gepromoveerd op een proefschrift over het fenomeen 'complotdenken', blijkbaar zonder te beseffen dat dit fenomeen pas 65 jaar geleden de wereld in is geholpen met de CIA als verloskundige. De filosoof Cees Zweistra schreef ook een boek over 'complotdenken' zonder de ontstaansgeschiedenis ervan te bekijken. Beiden volgen het voorbeeld van Amerikaanse voorgangers die lieden met alerhande merkwaardige zienswijzen, en vaak krankzinnige aannames, op één hoop gooien. Die opeenstapeling wordt dan eenduidig geanalyseerd als complotdenken. Bij beiden volgen beschrijvingen van lieden die denken dat de wereld bestuurd wordt door buitenaardse reptielen, en een vaste categorie van hen die denken dat de aarde toch plat is, en ga zo maar door. Dus Gezond Verstand wordt in dezelfde categorie ondergebracht als de buitenaardse reptielen.

Harambam verklaart 'complotdenken' als een copingmechanisme om om te gaan met grote sociale ontwikkelingen als secularisering en digitalisering, waardoor mensen meer behoefte hebben aan betekenis en sociale verbinding. Volgens Zweistra zijn 'complotdenkers' een vastomlijnde groep die door gebrek aan betekenis en sociale verbanden fictieve werkelijkheden zijn gaan creëren om zich af te scheiden van de maatschappij en de werkelijkheid. Harambam heeft sympathie voor de complotdenkers en komt ook in zijn lezingen en interviews met een pleidooi om naar ze te gaan luisteren. Maar geen van beiden komt ook maar in de buurt van het punt om te gaan nadenken over machtsmisbruik. Waar de populist nog geëngageerd is, en de wereld probeert te herstellen door er kritiek op te leveren, is de 'complotdenker' volgens Zweistra totaal losgezongen van de werkelijkheid. Hij ziet 'complotdenken' dan ook als een 'kwaadaardige' vorm van 'sociaal terrorisme', waar geen enkele vorm van discussie mee mogelijk is. Zweistra vindt dat de Grondwet moet worden aangepast zodat de 'online wereld waarin ze gedijen' ingeperkt kan worden. In het hele boek gaat hij er dus vanuit dat 'complotdenken' een betekenisvolle categorie is die een eenduidig waarneembaar fenomeen van de werkelijkheid vertegenwoordigt.

Wouter Wolters

Een zorgwekkende toepassing van de term is die binnen de psychiatrie. In het 'Tijdschrift voor Psychiatrie' werden complottheorieën bijvoorbeeld vergeleken met pathologische waanvoorstellingen, omdat ze beide zouden zijn gekenmerkt door 'onjuiste, hardnekkige en soms bizarre' overtuigingen. Er wordt dus weer vanuit gegaan dat 'complotdenken' iets is dat men kan vergelijken met iets anders, zoals waanvoorstellingen. Volgens het diagnostisch handboek voor psychische stoornissen DSM-5 zijn wanen 'onjuiste' overtuigingen die niet geaccepteerd worden door 'andere leden van de cultuur of de subcultuur'. Door conformisme de maatstaf te maken voor geestelijke gezondheid wordt elke afwijkende gedachte een vorm van krankzinnigheid. Dit is precies de framing die de CIA ook heeft toegepast.

De term 'complotdenken' maakt wantrouwen naar politieke en economische machtsstructuren dus maatschappelijk onacceptabel, terwijl dit wantrouwen bij tijd en wijle juist essentieel is in een democratie. Om macht te kunnen controleren moet macht worden waargenomen, en de term 'complotdenken' maakt bepaalde machtsstructuren voor burgers, en niet in het minst ook politici, onzichtbaar. Recherche en historici geloven natuurlijk nog wel in alledaagse en historische complotten. Het zijn slechts de complotten gesmeed door politieke en economische machthebbers die niet besproken mogen worden. Het begrip 'complotdenken' heeft, vanwege het intimiderende effect, in verregaande mate mensen het zwijgen opgelegd, ook wanneer zij gingen beseffen met welk een misdadigheid er een wereldmachtsgreep wordt uitgevoerd. Daar is misschien doorheen te breken wanneer we de term 'complotdenker' als een geuzennaam gaan gebruiken. ■

De corona-crisis als fuik voor digitale controle

Jeroen Pols

Veel mensen verwachten dat met het vervallen van de coronamaatregelen ook de normaliteit terugkeert. Niets is minder waar. Voor onze ogen ontvouwt zich een machtsgreep die ons leven onherkenbaar zal veranderen. In stilte bouwde Europa de afgelopen jaren aan een infrastructuur die leidt naar een totalitaire surveillancestaat. Nederland heeft hierin een voortrekkersrol gespeeld. Onder de vlag van de coronacrisis wordt deze agenda er razendsnel doorheen gedrukt.

Op 3 juni 2020 kwam de Europese Commissie met een aanbeveling om te komen tot een Europees kader voor digitale identiteit. Dit vormde het startschot voor invoering van het Europese digitale paspoort. Een jaar later volgde de verordening om het digitale Europese Covid-19-certificaat in te voeren. De lidstaten kregen nadrukkelijk de bevoegdheid het certificaat voor binnenlandse doeleinden te gebruiken. Dat lukte. Landen gebruiken het als toegangsbewijs voor grote evenementen, restaurants, bioscopen, musea, nachtclubs, fitnesscentra en andere sportfaciliteiten, kapperszaken, schoonheids- en massagesalons, hotels, ziekenhuizen, verpleeghuizen, universiteiten en scholen.

Europese digitale identiteit

Het Covid-19-certificaat is in werkelijkheid een experiment voor de ontwikkeling van een Europees digitaal paspoort. Binnenkort verlengt het Europese Parlement de verordening voor nog een jaar, omdat sommige lidstaten ervoor zouden kiezen het gebruik voort te zetten. De introductie is met inmiddels ruim een miljard certificaten succesvol.

De Europese infrastructuur moet in oktober afgerond zijn. Tegen december 2023 worden de basisregisters en andere belangrijke gegevensbronnen van elke lidstaat in 'realtime' grensoverschrijdend gedeeld. De voltooiing komt daarmee in zicht.

Terloops geeft de Europese Commissie zichzelf overigens de bevoegdheid om te bepalen welke injecties vereist zijn om met het certificaat naar andere lidstaten te mogen reizen. Dit kunnen volgens de verordening ook (nog steeds) injecties zijn die zich nog in de klinische onderzoeksfases bevinden.

Inbreuk vrije verkeer personen

Het COVID-19-certificaat vormt een flagrante inbreuk op de

vrijheid om naar andere lidstaten te reizen, hetgeen een grondrecht is van elke EU-burger. De Europese regelgeving bepaalt namelijk dat landen geen andere eis aan het in- en uitreizen mogen stellen dan het bezit van een geldig identiteitsbewijs. Het opleggen van visumachtige voorwaarden is uitdrukkelijk verboden. Ook verbiedt de Europese regelgeving systematische medische onderzoeken als voorwaarde voor toegang of verblijf.

Rutte's voortrekkersrol

De opeenvolgende Rutte-kabinetten bouwden in de jaren voorafgaand aan de coronacrisis al gestaag aan de introductie van dit Europese digitale paspoort. Van 2016 tot 2018 leidde dit tot het pilotproject Idensys, voor toegang tot digitale dienstverlening en uitwisseling van persoonlijke informatie met de overheid en het bedrijfsleven als middel tot identificatie- en authenticatie. Wilma Atsma, lid van de Taskforce 'Samen Organiseren' van de Vereniging Nederlandse gemeenten (VNG), met als speerpunt de digitale identiteit, bracht in 2018 de regering in verlegenheid nadat zij opmerkte "dat het mooi zou zijn als je bij geboorte een chip krijgt".

Ook de deelname van Nederland aan een pilotproject van het World Economic Forum in 2018 om het *Known Traveller Digital Identity* (KTDI)-concept in de praktijk te testen – reizigers kunnen zich met behulp van biometrische gegevens daarmee identificeren en de douane passeren – toont de voortrekkersrol van Nederland.

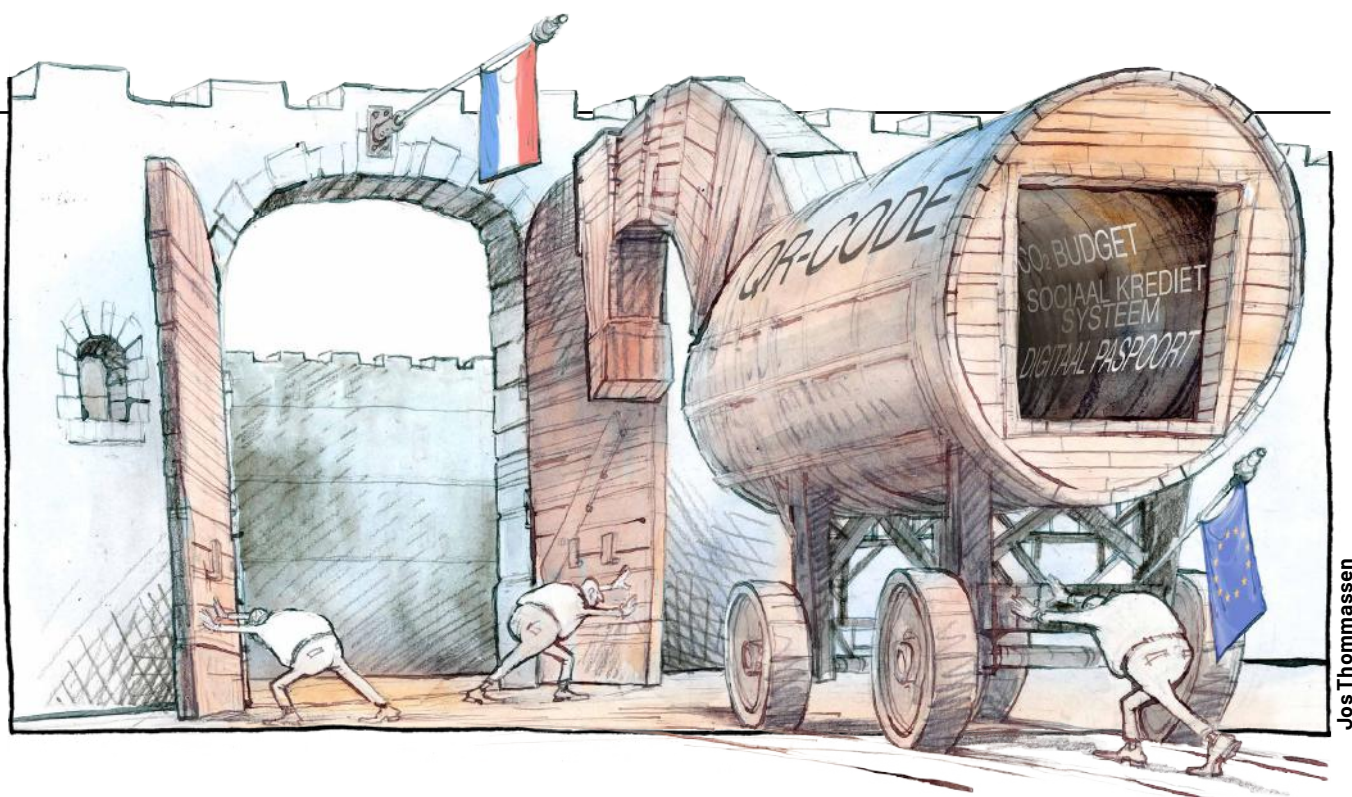
De Agenda NL DIGIbeter 2019 is een actieplan voor de digitale transformatie die leidt naar integratie van alle overheidsdiensten tot één overheid, waarbij onze minister Singapore noemt als voorbeeld. In februari 2020, kort voor de start van de coronacrisis, diende het kabinet het wetsvoorstel 'Digitale Overheid' in, dat naar verwachting per 1 juli van dit jaar in werking treedt. Deze wet biedt de basis voor de introductie van het digitale Europese paspoort in Nederland.

De toelichting die bij de wet wordt gegeven gaat in op de mogelijkheid dat politie, justitie en bevoegde publieke diensten zoals de Belastingdienst toegang krijgen tot de gebruikersgegevens. Volgens het wetsvoorstel beperkt zich het gebruik eerst tot leeftijdscontrole bij het afnemen van bepaalde diensten die aan de digitale identiteit zijn gekoppeld.

Het kabinet benadrukte in oktober 2020 een groot voorstander te zijn van de digitale identiteit, omdat het de financiële dienstverlening voor zowel consumenten als bedrijven niet alleen eenvoudiger maakt, maar ook een bijdrage kan leveren aan de strijd tegen witwassen en tegen het financieren van terrorisme (ironisch, dit laatste, aangezien het voornamelijk het kabinet zelf was dat zich hieraan schuldig maakte). Ook ondersteunt het kabinet de initiatieven vanuit de Europese Commissie die moeten leiden tot de introductie van een digitale munt.

Het paard van Troje

De coronagekte kwam nog maar net op stoom, of het OMT adviseerde dat het voor de volgende fase noodzakelijk zou zijn om een groot deel van de Nederlanders een app voor bron- en contactonderzoek te laten gebruiken. Dat was een maatregel die de WHO nauwelijks een half jaar eerder vanwege ethische bezwaren en het ontbreken van enig nut afraadde. Vervolgens introduceerde de minister van VWS – met massale testcampagnes en leugens over asymptomatische besmettingen en ongefun-

deerde beweringen over de werking van vaccins – de QR-code als toegangsbewijs. Dit vormt een Paard van Troje om ongemerkt de digitale identiteit tot het nieuwe normaal te maken.

Miljoenen mensen accepteerden zonder veel protest deze nieuwe werkelijkheid en stapten daarmee in een fuik richting digitale gevangenis. De door Kuipers aangekondigde investering van 29,4 miljoen voor een corona-app die dit jaar doorgevoerd moet worden terwijl het narratief van een dodelijke ziekte allang is versplinterd, maakt duidelijk dat de QR-code niet meer verdwijnt.

Marketing

Initiatiefnemers van de digitale identiteit, zoals het World Economic Forum, de Wereldbankgroep, de Open Society Foundation van George Soros, de Rockefeller Foundation maar ook de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en bedrijven als Google, Facebook en Microsoft prijzen vooral het gebruiksgemak en de voordelen voor de gebruiker, zoals snelle service, betrouwbaarheid, fraudebestendigheid, verbeterde privacybescherming en ook economische groei. Ook verbinden zij deze digitale transformatie aan de 'groene transitie', d.w.z. maatregelen in verband met de klimaatthysterie.

Deze positieve marketing en het opbouwen van vertrouwen sluiten aan bij de adviezen die het bij het WEF aangesloten McKinsey Global Institute geeft bij de begeleiding van landen om het digitale paspoort aan de bevolking te verkopen. Deelnemende overheden, banken, autoverhuurbedrijven, luchtvaartmaatschappijen en andere internationale dienstverleners spelen een belangrijke rol bij het creëren van positieve ervaringen voor hun klanten. Het toevoegen van attributen met steeds meer identiteitskenmerken die elk facet van het persoonlijke leven omvatten, zoals als koopgedrag, medische gegevens en financiële data, vormt de kern van de digitale identiteit.

Algoritmes

De werkelijkheid ziet er anders uit. In Canada en Groot-Brittannië kwam naar buiten dat de QR-code naast de injectiestatus en identiteitsgegevens al meer dan zestig andere persoonskenmerken bevat. Op basis van deze gegevens gaan in het nieuwe normaal algoritmes ons leven bepalen. Met de Toeslagenaffaire

zagen we wat de gevolgen daarvan kunnen zijn. De Belastingdienst ruïneerde op basis van persoonskenmerken duizenden gezinnen, die vervolgens tegenover een onmenselijke technologische overheid hun onschuld moesten aantonen.

Digitale munt

De digitale identiteit gaat gepaard met de introductie van een Europese digitale munt. In Canada kreeg de bevolking een voorproefje van wat het betekent als de overheid controle krijgt over de digitale portemonnee. Zij blokkeerde de bankrekening van iedereen die deelnam aan de protesten in Ottawa. Zonder de beschikbaarheid van contant geld is het einde oefening.

Veiligheidsrisico's

De concentratie van digitale persoonsgegevens brengt ook andere risico's met zich mee. Hackers slaagden er bijvoorbeeld al in om het eIDAS-authenticatiesysteem te hacken – waarmee zij zich konden voordoen als een EU-burger of -bedrijf. Er is weinig voorstellingsvermogen voor nodig om te beseffen wat de individuele gevolgen van dergelijke acties kunnen zijn.

Nieuwe normaal

Op basis van de huidige kennis kan er nauwelijks twijfel over bestaan dat de coronacrisis een voorwendsel is om met de introductie van een digitaal paspoort een sociaal kredietsysteem op te tuigen. Deze machtsgreep verandert Nederland in een dystopische digitale samenleving, waarin de overheid elk facet van ons leven zal beheersen. De Staat kan de voorwaarden bepalen voor reizen, transport, communicatie, sociale media, internettoegang, verzekeringen, leningen, financiële transacties, toegang tot de gezondheidszorg en toegang tot andere sociale en maatschappelijke voorzieningen. Het weigeren van de driemaandelijkse boosterprik zou bijvoorbeeld tot maatschappelijke uitsluiting leiden. Met de QR-code gaven Rutte en zijn handlangers ons een klein voorproefje van wat komen gaat. Het uitoefenen van onze grondrechten en vrijheden wordt voorwaardelijk gemaakt. En dat betekent het einde van de rechtsstaat. **Alleen door massaal de QR-code van de telefoon te verwijderen kan dit gestopt worden. ■**

2023

George van Houts

Wat er voor ons in de pijn zit is een CBDC gebaseerd Social Credit System. Dat is een machtsverschuiving naar een centraal geleid wereldsysteem waar al decennia aan gewerkt wordt. Individueel gedrag wordt dan financieel beloond of gesanctioneerd vanuit een centraal punt zonder vorm van proces. Maar iets onder dwang invoeren is lastig.

We zien aan de Covid-maatregelen dat het veel soepeler gaat als mensen er om gaan vragen. Dat kan uit angst zijn maar ook door verleiding. Men kan via beloning (Covid QR: reisesjes, restaurantbezoek enz.) ervoor zorgen dat het nieuwe systeem gewenst en omarmd wordt.

Mij viel op hoe vrijwilligers in filmhuizen, theaters en restaurants fanatiek maar uiterst vriendelijk meededen hun medeburgers te controleren op hun QR en binnen te laten of, op even vriendelijke toon, de toegang te ontfagen. Ze hadden geen idee van het onmenselijke...

Mijn overtuiging is dat de vriendelijke manier zal worden ingezet. En mensen zullen er graag aan meewerken.

Hoe zo'n systeem zou kunnen gaan werken schets ik in de volgende scène: we zullen het elkaar gaan aandoen. Op vriendelijk menslievende toon. En pas veel later zal het besef doordringen hoe we elkaar tot slaaf gemaakt hebben.

Tot slaaf van een WEF-élite die het allerbeste met de wereld voor heeft...

Zenuwachtig plukt ze aan het loszittende lipje van haar mobielhoesje. Ze zit al een half uur voor haar opengeklapte laptop. PING! Er floept een scherm-in-een-scherm aan en een vriendelijk gezicht kijkt haar aan. Ze krabt even de jeukende binnenkant van haar linkerpols, haalt adem en toetst ENTER.

"Hallo Josje."

Ze slikt en antwoordt.

"Hallo"

"Ik ben Susan, je counselor van deze maand. Excuus dat ik wat laat ben."

"O, ja... geen probleem hoor."

Het vriendelijke gezicht straalt warmte.

"Leuk om je te spreken Josje. Hoe gaat het?"

Ze slikt weer.

"O best. Goed hoor."

"Voor we verder gaan wil ik je even verifiëren. Kun je even recht in je camera kijken en niet glimlachen. Neutraal is het best. Ja prima. Bevestig jij even dit contact op je mobiel?"

Ze pakt haar mobiel met rechts en houdt hem tegen de binnenkant van haar linkerpols.

"Ja, in orde, jij bent het. Ik pak even je file erbij."

Op het scherm verschijnt over het vriendelijke gezicht een tekstfile in doorzicht. De tekst scrolled naar boven en dan weer even naar beneden tot een bepaald punt.

"Je chip. Heb je je update gedownload vorige week? Laatste versie?"

Josje slikt.

"Ja, het lukte eerst niet maar na een reset wel weer."

"Mooi! Goed gedaan! We zijn up to date. Eens kijken."

De tekst begint te scrollen.

"Klein vraagje..."

Het vriendelijke gezicht is echt sympathiek en de stem klinkt warm.

"Ik zie hier een uitgave dinsdag de zevende om veertien bij de Etos van 11,95 klopt dat?"

Er verschijnt een kassabon in doorzicht over het stralende gezicht van Susan de counselor die van haar kant met een cursor het bedrag aanstipt.

Josje onderdrukt een geeuw. Zenuwen.

"O ja, stom, sorry, dat was mascara. Mijne was op."

“Mascara? Je zou toch stoppen? Zie ik hier.”

De tekst scrolled nu razendsnel en stopt weer.

“In je gesprek met je leefstijlcoach Brenda heb je op maandag drieëntwintigtwalf om vijftienvier afgesproken te stoppen met makeup. Daar was je het zelf mee eens en daarom kreeg je de behaviour-bonus, hè waarom noemen ze dat niet gewoon gedragsbonus, bespottelijk dat Engels, van vijf digi-euro per maand.”

Josje verstijft.

“O, sorry, ik dacht er niet bij na. Ging automatisch. Sorry.”

“Jammer. Nou ja, we zijn allemaal mensen, kan gebeuren. Maar je blijft toch wel van mening dat makeup seksistisch is en dat het beter is als we dat als mens met baarmoeder ontwennen?”

“Ja, natuurlijk. Natuurlijk. Ik moet dat ook niet meer doen.”

“Nou, om je te helpen herinneren zet ik je bonus even om in een malus van 10 digi-euro. Alleen deze en volgende maand hoor. Gewoon een reminderdje. En ik oormerk je wallet dat je geen makeup meer kan kopen. Handig toch?”

“O, ik zit alleen wel erg krap. Mijn CO₂ boete loop ik ook op achter.”

“Ja dat zag ik.”

Het empathische gezicht wordt nu zelfs liefdevol en knipoogt schalks.

“Ik geef je gewoon een weekje extra ruimte hoor voor ik die inneem. Iedereen zit krap tegenwoordig.”

Josje zucht.

“Dat is aardig van je. Dankjewel.”

“Geen punt. Krijg ik dan een sterretje extra van je zometeen? Nee hoor! Grapje!”

“O ja natuurlijk. Echt sympathiek van je. Ik zit echt heel erg krap weet je.”

Susan zwijgt even. En dan:

“En... heb je nog iets gehoord van iemand? Iets wat ik zou moeten weten? Ook kleine dingetjes hè, waarvan jij denkt ach daar hebben ze niks aan... Heeft Rob het nog weleens over politiek bijvoorbeeld?”

Josje verslikt zich.

“Sorry, nou hij doet zijn best. Hij wast nu oude mensen 's avonds om zijn burgerbonus op te waarderen. Hij zit na twee maanden digi-euro-block wegens die demonstratie en die tweet echt op zwart zaad. Hij doet zijn best. Maar laatst... o nee niks.”

“Wat laatst, Josje, wat laatst. Ik heb er zo 25 digi-euro-bonus voor klaar staan hoor, zei Rob iets... dat ik wel zou willen weten?”

Josje wordt misselijk.

“Nou hij zei dat hij de makeup-ban belachelijk vond. Hij vindt me met mascara mooier. Zoals vroeger. Maar dat was een geintje van hem hoor.”

Het gezicht op het scherm straalt nu als de volle zon op een zomerse dag.

“Dankjewel lieve Josje, dankjewel. Je bonus is bingo. Drie maanden vijftientig extra. Je maakt me hier heel erg blij mee. We werken aan een nieuwe wereld met een nieuwe mentaliteit. Prachtig.”

Josje klemt haar handen om de rand van het tafelblad.

“Krijgt hij hier een sanctie voor? Susan nee hè, hij maakte een grapje...”

“Dat is niet aan mij Josje, dat weet je. Dat zou onzuiver zijn. Daar gaat zijn eigen counselor over.”

“Oké.”

“Dat was het. Je doet het hartstikke goed Josje. Je trackrecord is top. Denk je wel nog aan je CO₂ boete, je krijgt een weekje respijt maar dan hou ik em echt in. Daag.”

“Daag.”

“Denk je om een extra sterretje voor mij zometeen?”

“Ja natuurlijk. Dankjewel. Daaag.”

Ze klapt haar laptop dicht en haar mobiel trilt. Op het kleine scherm staat:

Het minuscule lampje aan de binnenkant van haar pols knippert vriendelijk groen. Heel vriendelijk. Vrolijk zelfs. ■

Davos en de zichtbare grootste samenzwering van leidinggevendenden

William Engdahl

Een van de meest verbazingwekkende kenmerken van de angsthyserie van de COVID-‘pandemie’ is de mate waarin politici over de hele wereld in de pas hebben gelopen, samen met de wereldwijde media en belangrijke gezondheidsfunctionarissen, om een ongekend wrede agenda van economische en menselijke vernietiging te omarmen – alles in naam van de bestrijding van een virus. Het blijkt dat de meeste belangrijke spelers allemaal iets met elkaar gemeen hebben. Het zijn zorgvuldig uitgekozen afgestudeerden van Klaus Schwab’s Davos kader-school, een jaarprogramma genaamd Young Global Leaders (vóór 2004 genaamd: Global Leaders for Tomorrow).

Sinds de eerste groep van Davos-kaderleden in 1993 werd geselecteerd, zijn meer dan 1.400 ‘toekomstige wereldleiders’ opgeleid via een zeer geheim proces dat zelden wordt genoemd in de biografieën van de afgestudeerden van Davos. Met het geduld van een spin die een enorm web weeft, heeft Klaus Schwab, ondersteund door de rijke geldschietters van het WEF, het meest invloedrijke netwerk van leidinggevendenden in de moderne geschiedenis – of misschien wel ooit – gecreëerd. In een video uit 2017 gaat Schwab er prat op dat “we de kabinetten binnendringen met het kader van Davos Young Global Leaders”.

Grote Herstart

De bedoeling en betekenis van de *Great Reset*, zoals uitgelegd door Schwab in zijn boek ‘Covid-19: The Great Reset’ is volledig uitgewerkt op de website van het WEF en voor iedereen die er nieuwsgierig naar is gemakkelijk te vinden. Het bevat een programma om de wereldeconomie top-down te reorganiseren, waarbij de COVID-ontwrichtingen worden gebruikt om onder meer een ‘groene koolstofvrije’ agenda te bevorderen, vleeseiwitten en traditionele landbouw uit te bannen, fossiele brandstoffen uit te bannen, het vliegverkeer drastisch te verminderen, contant geld te vervangen door digitale centrale bank valuta, en een medisch systeem van regelmatig terugkerende verplichte injecties.

Op de virtuele Davos-top van wereldleiders in juni 2020, verklaarde Schwab: “Elk land, van de Verenigde Staten tot China, moet deelnemen, en elke industrie, van olie en gas tot technologie, moet worden getransformeerd. Kortom, we hebben een ‘Grote Herstart’ van het kapitalisme nodig.” Schwab zegt er niet bij dat het zijn netwerk van ‘wereldwijde leiders’

is geweest dat een centrale rol vervulde bij het bevorderen van de draconische COVID-agenda van onnodige lockdowns, gedwongen injecties en verplichte mondkmaskers. De ‘pandemie’ was de noodzakelijke eerste fase van de Grote Herstart, met onder meer als doel de wereldwijde herverdeling van rijkdom middels de beruchte ‘duurzame’ economie van de VN-Agenda 2030. Zonder twijfel de meest brutale en criminele samenzwering van de moderne tijd. Alles is zichtbaar, open voor iedereen met genoeg geduld om zich door de webpagina’s van het WEF heen te worstelen. De wereldspelers, het Davos-kader dat de afgelopen dertig jaar zorgvuldig is klaargestoomd voor machtsposities om de Grote Herstart uit te voeren, worden openlijk op de website genoemd. Gedeeltelijke lijsten vermelden de namen van een klein handjevol Young Global Leaders, maar een meer uitputtende zoektocht onthult een verbazingwekkend gedetailleerde samenzwering met zo’n 1400 namen in de jaarlijkse schoolklassen sinds 1992. Het volgende is het resultaat van een evaluatie van enkele van de WEF-klassen van Young Global Leaders sinds 1993. WEF-alumni zitten midden in alles wat met het economisch en fysiek destructieve proces van de CovidCOVID-19 ‘pandemie’ te maken heeft.

Davos, Gates en mRNA-vaccins

De kern van de COVID-19 agenda is duidelijk de supersnelle uitrol van niet-geteste experimentele mRNA-gen-bewerkte brouwsels, onterecht aangeduid als vaccins, door enkele farmaceutische bedrijven – waaronder Pfizer (met BioNTech uit Duitsland) en Moderna uit de VS.

Bill Gates (WEF 1993) met zijn Gates Foundation coördineert samen met Anthony Fauci van het Amerikaanse NIAID (National Institute of Allergy and Infectious Diseases) de uitrol van de mRNA-injecties. Gates werd door Schwab geselecteerd – nog voordat hij in 1993 de Bill and Melinda Gates Foundation had opgericht – voor de eerste groep van het WEF-kader, samen met o.a. Angela Merkel en Tony Blair.

Met de honderden miljoenen dollars van de Gates Foundation is controle over de corrupte VN-Wereldgezondheidsorganisatie gekocht. De stichting van Gates heeft samen met het WEF in 2000 de wereldwijde GAVI, the Vaccine Alliance opgericht. Een andere beruchte WEF Global Leader, José Manuel Barroso (WEF 1993), – voorzitter van de Europese commissie van 2004-2014 en voormalig hoofd Goldman Sachs International – werd in januari 2021, toen de mRNA-prikken werden uitge-

rold, benoemd tot CEO van de door Gates gefinancierde GAVI-vaccin alliantie. Albert Bourla, CEO van Pfizer, is een volgeling van de WEF Agenda. De vice-president van Pfizer, Vasudha Vats (WEF 2021), is een 'Global Leader' rekrut van het WEF.

Een andere belangrijke fabrikant van mRNA-prikken is Moderna, wiens CEO, Stéphane Bancel (WEF 2009) eveneens tot de Davos-alumni behoort. In 2010 werd Bancel geselecteerd als CEO van een nieuw bedrijf, Moderna. In 2016, toen er nog geen succesvol mRNA-product was goedgekeurd, tekende Bancel's Moderna een wereldwijde aanbestedingsovereenkomst voor gezondheidsprojecten met de Bill & Melinda Gates Foundation om op mRNA gebaseerde ontwikkelingsprojecten voor verschillende infectieziekten te bevorderen. In hetzelfde jaar tekende Bancel tevens een aanbestedingsovereenkomst voor wereldwijde gezondheidsprojecten met Fauci en het NIAID. Tijdens een toespraak in januari 2018 op de JP Morgan Healthcare Conference – meer dan een jaar voordat de wereld van COVID-19 uit Wuhan hoorde – verklaarde Gates: "We steunen bedrijven zoals CureVac en Moderna bij mRNA-benaderingen voor de ontwikkeling van vaccins."

Davos Politici

Het tweede belangrijke onderdeel van de 'pandemie'-agenda van Davos is een internationale verzameling van belangrijke politici, die de meest draconische maatregelen voor gedwongen 'vaccinatie' in de geschiedenis hebben gesteund. Bijna alle hoofdrolspelers zijn WEF Global Leaders.

In Duitsland leidde bondskanselier Angela Merkel een van de zwaarste COVID-lockdowns. Ze zat in het eerste WEF-klasse van 1993. Haar minister van Volksgezondheid, Jens Spahn (WEF 2012), dwong massale mRNA-prikken en bevorderde onnodige lockdowns en mondkmaskers. Philipp Rösler, minister van Volksgezondheid van 2009 tot 2011, werd in 2014 door Schwab benoemd tot algemeen directeur van het WEF. De nieuwe minister van Buitenlandse Zaken van Duitsland, de groene leider Annalena Baerbock (WEF 2020), werd Global Leader vlak voordat ze kanselier-kandidaat werd. De keuze van Baerbock voor Jennifer Morgan als Internationaal Klimaatgezant is op zijn minst controversieel te noemen. Zij is de directeur van Greenpeace International, Amerikaans staatsburger,

promotor van de WEF-agenda en een goede vriendin van WEF-bestuurslid Al Gore. Voormalig hoofd van de Duitse Groene Partij, Cem Özdemir (WEF 2002), is de nieuwe minister van Landbouw en Voeding.

In Frankrijk steeg president Emmanuel Macron (WEF 2016) op mysterieuze wijze op van een obscure kabinetsminister om in 2017, slechts een jaar nadat hij was geselecteerd om deel te nemen aan het WEF Global Leaders-programma, uitgeroepen tot president van Frankrijk. Als president heeft Macron enkele van de meest draconische COVID-maatregelen ter wereld doorgevoerd, waaronder interne vaccinatiepaspoorten en verplichte vaccinaties.

Andere EU-politici van de Davos-club zijn de Griekse premier Kyriakos Mitsotakis (WEF 2003) en de Belgische premier Alexander De Croo (WEF 2015). Beiden hebben strenge COVID-maatregelen opgelegd. Sanna Marin (WEF 2020), Premier van Finland, riep de noodtoestand uit in Finland,

met strenge lockdowns en andere drastische maatregelen. In het VK werd voormalig Labour-premier Gordon Brown (WEF 1993) in september 2021 WHO-ambassadeur voor Global Health Financing.

In de Canadese regering van Justin Trudeau zijn Davos-agenten rijkelijk vertegenwoordigd. Trudeau zelf is WEF Agenda Contributor en veelgevraagd spreker bij Davos. Schwab introduceerde Trudeau in 2016 aldus: “Ik kon me niemand voorstellen die de wereld beter zou kunnen vertegenwoordigen en begeleiden richting vierde industriële revolutie.” Vice-premier en minister van Financiën Chrystia Freeland, die in de raad van bestuur van het WEF zit, speelt een leidende rol in het COVID-beleid van Trudeau. Andere WEF-agenten in Ottawa zijn bijvoorbeeld de minister van Buitenlandse Zaken Mélanie Joly (WEF 2016) en minister van Familiezaken Karina Gould (WEF 2020).

In de VS zijn het onder meer Jeffrey Zients (WEF 2003), Coronavirus coördinator van het Witte Huis en transportsecretaris Pete Buttigieg (WEF 2019) die plotseling aankondigde in 2024 voor het presidentschap te willen gaan. De Amerikaanse Deep State-agent Samantha Power (WEF 2003) is Biden's hoofd van USAID (U.S. Agency for International Development), de grote hulporganisatie, die nauw verbonden is met CIA-activiteiten in het buitenland. Rebecca Weintraub (WEF 2014) is een Harvard-professor die zich inzet voor ‘vaccinatie’ van de gehele wereldbevolking met verplichte injecties, zelfs voor kinderen. Gouverneur van Californië Gavin Newsom (WEF 2005) legde enkele van de strengste lockdowns en maskermandaten van het land op, net als Jared Polis (WEF 2013), gouverneur van Colorado, die een van de eersten was die een bewijs van volledige vaccinatie eiste om toegelaten te worden tot grote indoor-evenementen.

Australië en Nieuw-Zeeland gaan gebukt onder 's werelds meest ernstige COVID-tirannieregimes. In Australië was de minister van Volksgezondheid Greg Hunt WEF Director of Strategy in 2001 en WEF Global Leader in 2003. Hij controleert het extreme COVID-19-beleid van de overheid. Premier Jacinda Ardern (WEF 2014) van Nieuw-Zeeland had in september 2019 een ontmoeting met Bill Gates in New York, op de jaarlijkse conferentie over de ‘duurzame ontwikkelingsdoelen’ van de Gates Foundation, enkele dagen voor Event 201, de pandemie simulatie georganiseerd door het WEF en de Bill and Melinda Gates Foundation. Als premier heeft Ardern de ene na de andere strenge lockdown opgelegd, de meeste burgerrechten verwijderd en zowel binnen- als buitenlandse reizen vrijwel geheel verboden.

De belangrijkste denktanks en academici, en Goebbels media

En dit alles is nog maar een fractie van de werkelijke omvang van het zorgvuldig gecultiveerde Davos-netwerk achter het wereldwijd orkestreren van de COVID-19 maatregelen. Belangrijke rollen worden ook gespeeld door de Rockefeller Foundation, waarvan de president, Rajiv Shah (WEF 2007), een leidende figuur was bij de Afrikaanse ‘Groene Revolutie’, waarbij o.a. geprobeerd werd grootschalig GMO zaden aan de man te brengen, hetgeen op grote weerstand stuitte bij de Afrikaanse boeren, evenals voor vaccinprogramma's van de Gates Foun-

dation. Als hoofd van de Rockefeller Foundation speelt Shah tevens een sleutelrol bij het bevorderen van de WEF-agenda en de Great Reset. Ook de New York Council on Foreign Relations (CFR), een zeer invloedrijke Amerikaanse beleidsdenktank, is nauw betrokken bij de COVID-19-agenda. Thomas Bollyky (WEF 2013) is directeur van het CFR Global Health Program en voormalig Gates Foundation en WHO-consultant. Hij leidde de CFR Task Force, Improving Pandemic Preparedness: Lessons from COVID-19 (2020).

De rol van de gecontroleerde media is ook zeer belangrijk bij het ongekennde COVID-19 propaganda-offensief. Het WEF van Schwab heeft ook hier een grote vinger in de pap. CNN is een van de meest beruchte propagandakanalen, die angst aanjaagt en de mRNA-prikken bepleit, terwijl het elk bewezen corrigerende medicijn demoniseert. Dr. Sanjay Gupta (WEF 2010), medisch hoofdcorrespondent voor CNN, speelde een sleutelrol bij het promoten van het officiële pandemieverhaal. Dr. Leana Sheryle Wen (WEF 2018) is columnist bij The Washington Post en medisch analist bij CNN. Anderson Cooper (WEF 2008), een spookachtige figuur en voormalig ‘stagiaire’ bij de CIA, is een belangrijke CNN-presentator. Jeffrey Dean Zeleny (WEF 2013) is de Chief National Affairs Correspondent voor CNN.

Zeer invloedrijke eigenaren van social-mediabedrijven oefenen een ongekend censuur verbod uit op elke kritische of tegendraadse mening. Een hoeveelheid censuur die een Goebbels zou hebben doen blozen. Onder hen zijn Mark Zuckerberg (WEF 2009), de miljardair-eigenaar van het door de CIA gesteunde Facebook, Twitter-bestuurslid Martha Lane Fox (WEF 2012), lid van het Britse Joint Committee on National Security Strategy en van het House of Lords COVID-19 Committee, en Larry Page (WEF 2005), miljardair en mede-oprichter van Google, 's werelds meest gebruikte en meest gecensuurde zoekmachine.

Marc Benioff (WEF Board of Trustees), is miljardair en eigenaar van Time Magazine en Salesforce Cloud Computing. Dawood Azami (WEF 2011) is multimedia-editor bij BBC World Service. Jimmy Wales (WEF 2007) is oprichter van Wikipedia, die notoir de inhoud van COVID-gerelateerde inzendingen verandert ter wille van de WHO/WEF-agenda. Lynn Forester de Rothschild (WEF 1995) is samen met haar derde echtgenoot, Sir Evelyn Robert de Rothschild, eigenaar van het tijdschrift The Economist, dat achter de COVID Davos-agenda en de geplande Green Deal staat. Andere figuren uit de Davos-stal van Young Global Leaders zijn onder meer Jamie Dimon (WEF 1996) – CEO van JP Morgan Chase, Nathaniel Rothschild (WEF 2005), zoon en erfgenaam van Baron Jacob Nathaniel ‘Nat’ Rothschild en David Mayer de Rothschild (WEF 2007), Britse miljardair pleitbezorger van de ‘groene’ agenda met een fortuin van naar schatting 10 miljard dollar.

WEF strategische zakelijke ‘partners’ die de Davos Global Leaders helpen begeleiden, zijn onder meer Barclays Bank, Deutsche Bank AG, General Motors, The Goldman Sachs Group Inc., Google Inc., HSBC Holdings Plc, McKinsey & Company en UBS AG.

Berust deze concentratie van mondiale macht op louter toeval, of zou het onderdeel van een echte regelrechte samenzwering kunnen zijn? ■

Dieper graven bij onderzoek naar halfgeheime netwerken

J. Verschoor

In maart van dit jaar vergaderen anonieme vertegenwoordigers van de lidstaten van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) om over een belangrijk verdrag te onderhandelen. Deze organisatie is de afgelopen twintig jaar afgezaakt tot instrument voor een elite die streeft naar ongebreidelde economische macht over de wereld. In feite heeft de multimiljardair Bill Gates met een deel van zijn fortuin en diverse door hem gelanceerde instellingen ten behoeve van vaccinatie-experimenten, vrijwel algehele controle over dit aanhangsel van de Verenigde Naties kunnen bewerkstelligen. De bevordering van volksgezondheid is hierbij niet langer een prioriteit.

Er zijn de afgelopen twintig jaar verschillende documentaires uitgebracht over de corruptie bij de WHO. Men weigerde het te geloven. In 2016 werd de Australische epidemioloog Peter Salama overgeplaatst van UNICEF naar de WHO met de tegenover de media verklaarde specifieke opdracht om die corruptie te gaan helpen bestrijden. Op 23 januari 2020 overleed de kerngezonde Salama onverwacht aan een hartaanval, de dag voordat op een vergadering van het World Economic Forum (WEF) in Davos werd besloten dat de WHO een noodsituatie voor de volksgezondheid van internationaal belang (PHEIC) zou afkondigen, wat een aantal dagen later gebeurde toen nog maar een handvol coronabesmettingen buiten China bekend was geworden. Dat was het begin van wat vanaf maart 2020 'pandemie' werd genoemd.

De voor maart van dit jaar geplande besprekingen gaan over afspraken met betrekking tot nieuwe regels waarmee op elk willekeurig moment een wereldcrisis kan worden verzonden en afgekondigd. Het verdrag dat de vergadelaars in Genève op het oog hebben zal van WHO-beslissingen wetten maken, verheven boven alle nationale wetgeving. Zo kan men met één druk op de knop een nieuwe crisis uitroepen als voldongen feit. Het is vanzelfsprekend dat de WHO – een bv waar de dienst wordt uitgemaakt door Big Pharma en Bill Gates – hiermee buiten haar bevoegdheden treedt. Maar het is voor Nederland onmogelijk om zich terug te trekken uit de WHO, als onderdeel van de Verenigde Naties. Elk land is hierin verstrikt en gehoorzaamt de WHO en haar streven naar globalisering. Dit zal gepaard gaan met een wereldwijde afschaffing van de democratie, waarvoor het scenario is opgesteld door Klaus Schwab. Zijn WEF is op drie kilometer afstand van het WHO-kantoor gevestigd. In alle vezels van de WHO is het WEF doorgedrongen, in wat waarschijnlijk het meest rampzalige geval is van de ongecontroleerde macht van netwerken.

Al in 1968 ontstond in Nederland onrust over zo'n verschijnsel. Veel vooraanstaande landgenoten bleken functies te stapelen, waardoor het zicht verdween op hun werkelijke bedoelingen. 'De Tweehonderd van Mertens', genoemd naar een katholieke vakbondsleider die bezorgd was over de vele dubbel functies en verborgen dwarsverbanden in de samenleving, trok toen veel aandacht. Maar aan de universiteiten was er voor jonge onderzoekers geen eer te behalen aan dieper graven, de zogenaamde netwerkanalyse. Toch blijft het pionierswerk van Mertens, die in 2000 overleed, van betekenis.

Vorig jaar heeft een Duitse IT-specialist een knap staaltje netwerkanalyse geleverd, onder de titel *Das Korona-Komplex*. De tekst is naar buiten gebracht door de journalist Markus Langemann. In teksten, tabellen en tientallen grafische voorstellingen, ontleend aan publiek toegankelijke bronnen, worden de actoren in beeld gebracht. Wie werkt met wie? Waar? En waarom? De spionagediensten vallen buiten de scope van deze analyse, ze zijn immers geheim.

De onderzoeker keek ook naar de financiële banden. Zo worden de motieven zichtbaar. Het document benoemt 7.200 links tussen in totaal 6.500 organisaties en personen. Zo blijkt achter de schermen een onthutsend grote hoeveelheid instellingen te bestaan die, met elkaar verstrengeld, verantwoordelijk zijn voor de covid-19-schijnpandemie. Hun eindstation ligt veel verder, want de coronadictatuur is de opmaat tot onderwerping van de gehele wereldbevolking.

Hun greep op de wetenschappelijke wereld blijkt verontrustend. Tenminste 21 universiteiten lopen aan de leiband. Deze worden gefinancierd door een samenwerkingsverband van slechts drie donateurs: de Bill & Melinda Gates Foundation, het Open Philanthropy Project (verbonden met het WEF) en The Wellcome Trust, de op één na grootste gezondheidsorganisatie ter wereld. Deze is verbonden met GlaxoSmithKline (GSK), een dominant farmaceutisch bedrijf, waarin Gates een groot belang heeft.

De corruptie in de gezondheidssector is ongekend. Gates laat de WHO, die inmiddels zo goed als zijn eigendom genoemd mag worden, niet los uit zijn greep. In de periode 2010-2020, zo blijkt uit de Duitse netwerkanalyse, keerde de Gates Foundation in totaal ruim twee miljard (\$ 2.737.374.288) uit aan de organisatie. In een begeleidend artikel over de covid-netwerkanalyse komt dr. Joseph Mercola tot de conclusie dat de Gates Foundation de spil vormt van een misdaadsyndicaat, en is Bill Gates "de gevaarlijkste filantroop op aarde".

Gates is opgenomen in de GPMB, de Global Preparedness Monitoring Board, een in 2018 begonnen gezamenlijk initiatief

Wouter Wolters

van de WHO en de Wereldbank. De meest suspecte deelnemer in de GPMB is Anthony Fauci, door Robert Kennedy Jr. in een recent boek omschreven als hoofddader van de coronazwendel. Fauci, die al twintig jaar nauw met Bill Gates samenwerkt, is al veertig jaar werkzaam als adviseur van de Amerikaanse president. Ook Sigrid Kaag had zitting in de GPMB. Zij is dus ingewijd in alle snode plannen om een werelddictatuur te vestigen.

Een andere Nederlandse medeschuldige is Marion Koopmans, lid van het Commission's Advisory Panel on Covid-19. Lid van hetzelfde panel is Christian Drosten, de bedenker van de frauduleuze PCR-test die overall wordt misbruikt om gezonde mensen als 'besmet met corona' te brandmerken. Koopmans is werkzaam bij het Erasmus Medisch Centrum, waar Ernst Kuipers, de nieuwe minister van volksgezondheid, jarenlang de scepter heeft gezwaaid. Koopmans heeft samen met Drosten ook zitting in de redactieraad van Eurosurveillance, die in de EU is belast met de rapportage van infectieziekten en hun behandeling.

Het wurgen van de persvrijheid is een belangrijk onderdeel van het door de met elkaar vervlochten netwerken beaamde complot. Media in Westerse landen hebben tenminste 30.000 donaties met een totale waarde van \$ 319 miljoen ontvangen van de Gates Foundation. Met miljoenen werden klinkende namen als CNN, NBC, BBC, The Guardian (Engeland), The Financial Times (Engeland), Le Monde (Frankrijk), Der Spiegel (Duitsland) en El País (Spanje) gecorrumpeerd. Aan donaties die de Gates Foundation aan media uitdeelt is de voorwaarde verbonden dat alle artikelen over gezondheid en onderwijs, voorafgaand aan publicatie, ter inzage

worden voorgelegd. Dit komt neer op kneveling en censuur.

Er is nog een andere geheime geldbron die informatie vormt, maar waarvan het publiek niets weet. Er vloeit veel geld naar de media dat afkomstig is van de twee grootste vermogensbeheerders ter wereld: BlackRock en Vanguard. Deze onderling verbonden firma's bezitten talloze kranten en televisiekanalen, en houden deze afhankelijkheid geheim. Ook grote farmabedrijven, techbedrijven en luchtvaartmaatschappijen zijn hun eigendom. In het geheel negentig procent van de top 500-bedrijven in de VS zijn (volgens de lijst van Standards&Poor's) eigendom van BlackRock en Vanguard.

Volgens de Duitse netwerkanalyse wordt een nieuwe overleggroep voorbereid. De analyse duidt deze aan als "een toekomstig forum voor paraatheid". De groep heeft als leden de volstrekt corrupte WHO-chef Tedros en de gevaarlijke tot op het bot toe corrupte Fauci. Nog een verontrustende naam die een plaats is toebedacht in de nieuwe groep is Philip Zelikow. Hij was verantwoordelijk voor de commissie die werd opgedragen om de toedracht van 9/11, het drama van de neergehaalde Twin Towers, te onderzoeken, en is samensteller van het officiële onderzoeksrapport. Het is Zelikow gelukt om een volkomen verwrongen beeld te geven van het gebeuren op 11 september 2001. Om president George W. Bush en zijn mensen te bedienen is een afzichtelijk stuk geschiedvervalsing gepleegd, welke voortaan als enig toegelaten werkelijkheid geldt. Terwijl het onderzoek nog moest beginnen, had Zelikow al de laatste hand gelegd aan zijn rapport over 9/11. Een eventuele rol voor Zelikow in de nieuwe overleggroep kan duiden op voorbereidingen voor een nieuw complot, dat vanaf het eerste moment deskundig zal worden afgeschermd met doortrapte leugens. ■

Hoe georganiseerd kwaad de macht kan grijpen

Antonius Nicola

In zijn boek *Politieke Ponerologie* uit 1984 schetst de Poolse psychiater Andrzej M. Lobaczewski (1921-2007) de resultaten van een onderzoek naar de praktijk van het politiek georganiseerde kwaad. Als bron hiervoor dienden gegevens die hij met collegae onder moeilijke omstandigheden had verzameld tijdens de communistische tirannie in Polen.

Het boek kent een curieuze ontstaansgeschiedenis. Het eerste, goed gedocumenteerde manuscript werd vlak voor een inval door de Poolse veiligheidsdienst door de samenstellers in paniek aan het vuur prijsgegeven. Daarna werd het werk helemaal opnieuw geschreven en gedocumenteerd en – via een gezant – naar het Vaticaan gesmokkeld – een enorme, naïeve misrekening, want dit tweede manuscript kwam daar nooit meer vandaan. Lobaczewski vluchtte naar de VS en moest daar uit zijn herinnering het werk reconstrueren vanuit de eerdere en goed gedocumenteerde versies. Vervolgens werd ook in de VS (o.a. door zijn landgenoot Zbigniew Brzezinski) de publicatie heel lang tegengehouden. Pas vlak voor Lobaczewski's dood in 2007 is het daar bij Red Pill Press uitgegeven (2006).

Ponerologie is de studie van het kwaad. Deze studie is van oudsher vanuit een theologisch perspectief benaderd. Er bestaan vele religieuze concepten die de verschillende vormen van het kwaad representeren. De duivel kent immers vele namen en gestalten. Lobaczewski heeft de research echter in een politieke context geplaatst en, vanwege zijn bijzondere positie, van binnenuit en op basis van pijnlijke eigen ervaringen zeer grondig uitgevoerd en beschreven. In plaats van de individuele psychopaat onderzoekt hij de maatschappelijke aspecten van het kwaad dat hele samenlevingen overneemt en vernietigt, zoals we dit ook nu meemaken.

Gewetenloos

De meest karakteristieke eigenschap van de psychopaat, aldus Lobaczewski, is een volkomen afwezigheid van het geweten, wat gepaard gaat met schaamteloze destructiviteit. In de DSM (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) wordt deze stoornis slechts beperkt behandeld. Psychopaten zijn gewend beslissingen te nemen zonder enig mededogen, empathie of schaamte. "Als iedereen aanneemt dat het hebben van een geweten universeel is bij de mens, dan is het verbergen van het feit dat je gewetenloos bent eigenlijk een koud kunstje", aldus Martha Stout.

Bovendien is volgens Stout het bekende beeld van de psychopaat als iemand die uiteindelijk wegens misdaden wordt opgesloten of geliquideerd, niet juist. In feite gaat het in dat geval

om een mislukte psychopaat, omdat het masker dan gevallen is. De echte psychopaat kan de eigen aard heel geraffineerd verbergen achter een façade van normaliteit en charme. Het masker is in feite de specialisatie van de psychopaat. Ook Hervey Cleckley schetst in zijn beroemde werk *The Mask of Sanity* het beeld van de niet als zodanig herkenbare psychopaat: "Goed ogend, goed gebekt, intelligent en populair bij de dames". Cleckley veronderstelt een gemiddeld percentage van 4% in de populatie. Dus 1 op de 25 mensen is op enigerlei wijze belast met deze psychische gesteldheid, en met name de intelligente psychopaten zijn erg gevaarlijk.

Van individueel naar georganiseerd

Psychopaten hebben een sterke wil tot macht waardoor in de top van grote ondernemingen en met name in de politiek het eerder geschetste percentage van 4% aanmerkelijk hoger ligt. Wat een seriemoordenaar met risico op ontmaskering op kleine schaal doet, kunnen overheden immers op grote schaal teweebrengen zonder veel risico op ontmaskering. Oorlogsmisdaden en genocide zijn hiervan het meest markante voorbeeld. Net zoals de individuele psychopaat een charmemasker heeft, zijn er organisaties, zoals het World Economic Forum en de vercorrumpeerde WHO, die momenteel het charmemasker van idealistische zgn duurzame ontwikkelingsdoelen dragen. Vrijwel alle grote internationale organisaties zijn geïnfiltrated door ponerogene elementen.

Is een organisatie eenmaal vergiftigd met een bepaald aantal samenwerkende representanten van dit kwaad, dan groeit het gezwel verder omdat ook psychopathie op een bepaalde manier besmettelijk is voor gewone mensen. Zelfs medewerkers die er van nature geen aanleg voor bezitten, worden door de intelligentie en charmes van een psychopaat ingepakt en zijn dan bereid tot verregaand conformisme aan een destructief beleid dat door of onder leiding van psychopaten wordt uitgevoerd. Uiteraard spelen daarbij druk, chantage en vooral ook omkoping een rol. Ook de royale vergoedingen in verband met de campagne voor experimentele en gevaarlijke injecties die doorgaan voor vaccins, zijn daar illustraties van. Gesteld kan worden dat de meeste mensen – in tegenstelling tot psychopaten – de beschikking hebben over een geweten. Maar als de beloning groot genoeg, of de bedreiging sterk genoeg wordt, zijn velen onder hen te verleiden om dat eigen geweten te negeren of te passeren. Ze voegen zichzelf daarmee toe aan de uitvoerders van het kwaad. Hoe meer mensen hiertoe bereid zijn, hoe dominanter het kwaad kan worden, en hoe sterker het kan groeien. En hoe verder de druk voor anderen toeneemt om

zich er ook aan over te geven. Het is een zichzelf aandrijvend verschijnsel dat, als het niet wordt gestopt, uiteindelijk een hele organisatie, een samenleving, een land of de hele wereld zal overnemen.

Verband met kindermisbruik

Er bestaat ook een verband tussen psychopathie en kindermisbruik dat te maken heeft met het genoemde masker. Het in openbare situaties voortdurend de rol moeten spelen van charmeur en schijnbaar normaal mens is vermoeiend en frustrerend voor een psychopaat, en behoeft compensatie. De psychopaat neigt daarom vaak naar extreem ongeremd kwaadaardig gedrag buiten het beeld van de openbaarheid. Kinderen zijn dan een gemakkelijke prooi vanwege hun grotere gevoeligheid voor charme en door de ongelijke machtsverhouding. Vooral als het een bekende en erg welvarende persoonlijkheid betreft, is een kind erg gemakkelijk te paaien. De recente Nederlandse onthullingen over dit onderwerp (o.a. door Argos) houden hoogstwaarschijnlijk verband met de actuele ponerogene staat van de politiek. Beide ontwikkelingen komen nu ook simultaan in de belangstelling. En de zeer sterke onderdrukking van iedere onthulling daarvan is ten minste opmerkelijk en als een signaal te beschouwen. Als recent voorbeeld kan ook het door de Tweede Kamer aangevraagde onderzoek naar ritueel sadistisch kindermisbruik worden genoemd. Dit onderzoek wordt met een aanzienlijke inspanning onderdrukt door justitie.

Pathocratie

De staatsvorm die het gevolg is van zo'n kwaadaardige ontwikkeling, karakteriseert Lobaczewski als pathocratie. Deze kan vrij snel ontstaan vanuit een hysterische toestand in de samenleving, zoals bij de angstpsychose die nu is ontstaan door de schijnpandemie. Lobaczewski geeft hierbij ook een opmerkelijk actuele analyse: "In samenwerking met een deel van de elite stuurt een groep psychopathische personen van achter de schermen de leider aan. Als deze zijn toegewezen rol niet vervult, weet hij over het algemeen dat de klik die de elite van het verbond vertegenwoordigt, in de positie is om hem te doden of op een andere manier te verwijderen." En: "Als een groep eenmaal een bepaalde dosis pathologisch materiaal heeft ingenomen die groot genoeg is om de overtuiging voort te brengen dat deze niet helemaal normale mensen ongelijke genieën zijn, begint het haar normalere leden te onderwerpen aan een druk die wordt gekenmerkt door paralogische en paramorele elementen." Deze druk doet een deel van de groepsleden verdwijnen, maar zuigt tevens nieuwe elementen aan.

Er ontstaat dus een proces op het raakvlak van het persoonlijke en het sociale in ponerogene groepen waardoor de individuele deelnemer een zekere aanleg en bereidheid moet ontwikkelen om kwaadaardig beleid politiek te steunen. Dit proces is ook nu herkenbaar en al lang voor de crisis wereldwijd voorbereid en aangezet. Zoals bekend corrupteert macht en absolute macht corrupteert absoluut (Lord Acton, 1834-1902). Corruptie

is echter nog maar een begin van kwaadaardigheid in macht. De misdadigheid van machthebbers kan vormen aannemen die voor de gewone mens nauwelijks voorstelbaar zijn en alleen al daardoor als ongeloofwaardig worden gezien.

Relevantie voor nu

Een zo wijdverbreide kwaadaardigheid die behalve in economische macht, politiek en wetenschap nu ook in zorg, onderwijs, justitie, politie en de gecontroleerde media is genesteld, laat zich uiteraard niet eenvoudig verwijderen. Maar binnen al deze sectoren is de gewetensvolle mens nog steeds in de meerderheid. Alleen door het benoemen van feiten en werkelijkheid met de hulp van dappere klokkenluiders, integere wetenschappers, integere journalisten, standvastig verzet en via ongeveer autonome rechtspraak, kan er ooit weer een gezonde samenleving ontstaan.

Lobaczewski stelt aan het eind van zijn betoog de waarheid als therapie voor de wereld. Hij zag daarbij destijds nog een belangrijke rol weggelegd voor de wetenschap, een verwachting die bij de huidige aard en organisatie van wetenschap waarschijnlijk ijdele hoop zal zijn. De rol van nieuwe onafhankelijke media zal echter van doorslaggevende betekenis blijken in deze strijd om het mens-zijn. Volgens Catherine Austin Fitts (in haar aanbeveling bij de uitgave van *Politieke Ponerologie*) is het boek een noodzakelijke hulp om "schoon schip te maken". Ze schrijft: "... dit is een boek om langzaam te lezen – de inzichten zijn diepgaand en rijk – ze vereisen focus en concentratie..." ■

Het Kwaad regeert als moraliteit vervaagt

Pieter Stuurman

Als er één rode draad in onze menselijke geschiedenis bestaat, dan is dat het Kwaad. Overal en in alle tijden heeft het zich wel ergens laten gelden in de vorm van tirannie, vervolging, slavernij en genocide. Maar nooit eerder vertoonde het zich in een dergelijke omvang als nu gebeurt. Voor het eerst beperkt het zich niet tot een land, gebied of religie, maar manifesteert het

zich wereldwijd. En nadat het zich mondiaal heeft uitgezaaid, zal ook de kwaadaardigheid ervan op korte termijn ongekend blijken te zijn.

Er bestaat eigenlijk geen begrip dat tegelijkertijd zo vanzelfsprekend als zo abstract is als het Kwaad. Voor de meeste mensen spreekt het bijvoorbeeld vanzelf dat het doden of bestelen van anderen moreel onjuist is. Dat doden en stelen kwaadaardig is. Alle culturen van alle tijden zijn het daarover, in principe, eens geweest.

Maar dat het vanzelfsprekend lijkt, betekent niet dat het dat ook feitelijk aantoonbaar is. Mensen gaan sowieso allemaal dood, dus er bestaat geen onweerlegbaar bewijs dat aantoont dat het doden van een mens verkeerd zou zijn. Toch begrijpen de meeste mensen dat het niet in orde is om zoiets te doen. De kern daarvan ligt in het niet-objectiveerbare basisgeloof dat een mensenleven waardevol is, en daarom niet beschadigd of vernietigd mag worden. Zo'n niet-objectiveerbaar geloof is een principe. Een aangenomen uitgangspunt. Zonder zo'n uitgangspunt, waaraan al het andere gerefereerd kan worden, kan ethiek niet bestaan.

Ethiek is de leer van goed en kwaad. De leer van moraliteit, dus. Alleen een als vanzelfsprekend beschouwd uitgangspunt stelt ons in staat om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Want waarom zouden we ons eigenlijk druk maken om bijvoorbeeld genocide, als we geen onbetwistbare waarde toekennen aan mensenlevens? Zonder een als 'heilig' (onaantastbaar) beschouwd uitgangspunt – een uitgangspunt dat niet openstaat voor verdere relativering – vervalt iedere basis voor ethiek. Zonder een dergelijk uitgangspunt staat letterlijk alles op losse schroeven, en bestaan er geen ethische limieten aan wat aanvaardbaar of onaanvaardbaar is, en dus ook geen limieten aan het kwaad. Want als moraliteit een kwestie van smaak wordt, dan wordt het kwaad ook een kwestie van smaak. Het wordt dan hooguit een discussiepunt, in plaats van een uitgangspunt.

Het Kwaad is een verzamelnaam voor alles dat strijdig is met morele principes. Wanneer die morele principes verwateren, of worden vervangen door iets anders, dan kan het Kwaad niet langer als kwaad worden opgemerkt, en dus ook niet worden ingeperkt. En dan zal het zich, zoals dat al zo vaak gebeurd is in onze menselijke geschiedenis, in al zijn kwaadaardigheid manifesteren.

Andersom is een solide morele consensus een moeilijk te slechten hindernis voor het Kwaad. Een serieuze belemmering voor de gewetenloze kwaadwillenden die onze geschiedenis altijd gekend heeft. En zij zullen er daarom altijd een weg omheen proberen te vinden.

De huidige verheerlijking van 'de wetenschap' past het kwaad dan ook uitstekend. Wetenschap die de afwezigheid van bewijs, als bewijs van afwezigheid beschouwt. "Wat niet bewezen kan worden, bestaat niet". En aangezien ethiek gebaseerd is op onbewijsbare uitgangspunten die volgens de redenering van de moderne wetenschap dus niet werkelijk bestaan, kan het daarom maar net zo goed afgeschaft of vervangen worden. Wanneer

wetenschap een hogere waarde krijgt toegekend dan ethiek, zoals nu het geval is, dan is ethiek niet langer het uitgangspunt en daarmee vervalt het als principe.

Een andere effectieve manier om morele principes buitenspel te zetten, is door ze te vervangen door 'deugdzaamheid'. Deugdzaamheid is een kunstmatige en voorwaardelijke moraliteit, gebaseerd op een strategisch geconstrueerde ideologie. De 'woke'-ideologie is daar een schrijnend voorbeeld van. Grote compassie moet getoond worden voor een specifieke selectie van als slachtoffers gepresenteerde minderheden, en iedereen die daaraan onvoldoende toewijding laat zien, of daartegen bezwaar maakt, is verwerpelijk en maakt niet langer aanspraak op een moreel juiste benadering.

Zo kon het gebeuren dat de hele wereld in rep en roer was vanwege het door de politie in bedwang houden van één zwarte Amerikaan. Van iedereen werd compassie geëist en BLM betogingen werden opgezet als betuigingen van toewijding daaraan. En wie geen mishandelde zwarte burger was, kon vervolgens zonder moreel bezwaar door de politie in elkaar geslagen worden bij coronademonstraties, want daarvoor gold het voorgeschreven mededogen niet.

Deugdzaamheid is een vorm van nep-moraliteit, die de bedoeling heeft de werkelijke moraliteit te vervangen. Want alleen de deugdzamen komen in aanmerking voor een goedaardige behandeling. Degenen die buiten de definitie van deugdzaam vallen, kan daarom van alles worden aangedaan.

In tegenstelling tot moraliteit kent deugdzaamheid geen principe en daarom is het variabel. Wie deugdzaam is en wie niet, is volkomen arbitrair. De schifting kan gemaakt worden op basis van ras, geloof, sociale status, politieke voorkeur, gezondheidsaspecten en nog veel meer, maar vooral op het al dan niet ondersteunen van de voorgeschreven ideologie. Voor wie niet aan het gekozen criterium voldoet, geldt geen morele bescherming. Niemand mag onethisch behandeld worden, behalve de niet-deugdzamen. Zij mogen zonder morele bezwaren worden bestolen, gevangengenomen en uiteindelijk zelfs worden gedood. Hun leven is zonder waarde. Het enige dat hiervoor nodig is, is het aanbrengen van een artificiële scheidslijn tussen mensen.

Werkelijke moraal geldt voor alle mensen, terwijl deugdzaamheid voorwaardelijk is en alleen geldig is voor wie voldoet aan de voorschriften. En een voorwaardelijk principe is géén principe. Daarmee vervalt het en funktioneert het dus ook niet langer als een bescherming tegen het Kwaad. Het Kwaad manifesteert zich zodra werkelijke moraliteit vervangen wordt door deugdzaamheid, waardoor die moraliteit ophoudt te bestaan. Ideologieën zijn daarom altijd effectieve wapens geweest van het Kwaad.

Het Kwaad kan worden gedefinieerd als alles dat oneerbiedig is naar het leven toe. Alles dat het leven *ont-heiligt*. Het Kwaad is niet zozeer iets dat aanwezig is, maar iets dat zich manifesteert als gevolg van de afwezigheid van eerbied voor het leven als hoogste waarde. Als dat ge-

beurt, zoals nu, en het Kwaad opnieuw de kop opsteekt, dan zullen we onze uitgangspunten dus moeten gaan herzien.

Om tot een degelijk moreel uitgangspunt te kunnen komen, moet eerst het begrip 'leven' worden gedefinieerd. Als leven gelijkgesteld wordt aan fysiek overleven, zoals in deze periode van kwaad overwegend het geval is, dan bestaat er geen limiet op het aandoen van leed. Toch begrijpt vrijwel iedereen dat dit moreel onjuist is. Ondanks het feit dat dit niet bewijsbaar is, weet vrijwel iedereen dat opzettelijk leed toebrengen principieel verwerpelijk is. Het begrip 'het leven' omvat dus niet alleen de duur van dat leven, maar ook de kwaliteit ervan. Het is een onberedeneerbaar weten dat door de meeste mensen gewoon *geweten* wordt. Alleen bij degenen die niet beschikken over een dergelijk geweten, zoals psychopaten, ontbreekt dat besef. Zodra het collectieve (ge)weten wordt gepasseerd door andere overwegingen dan deze basale principes, kan en zal het kwaad de kop opsteken.

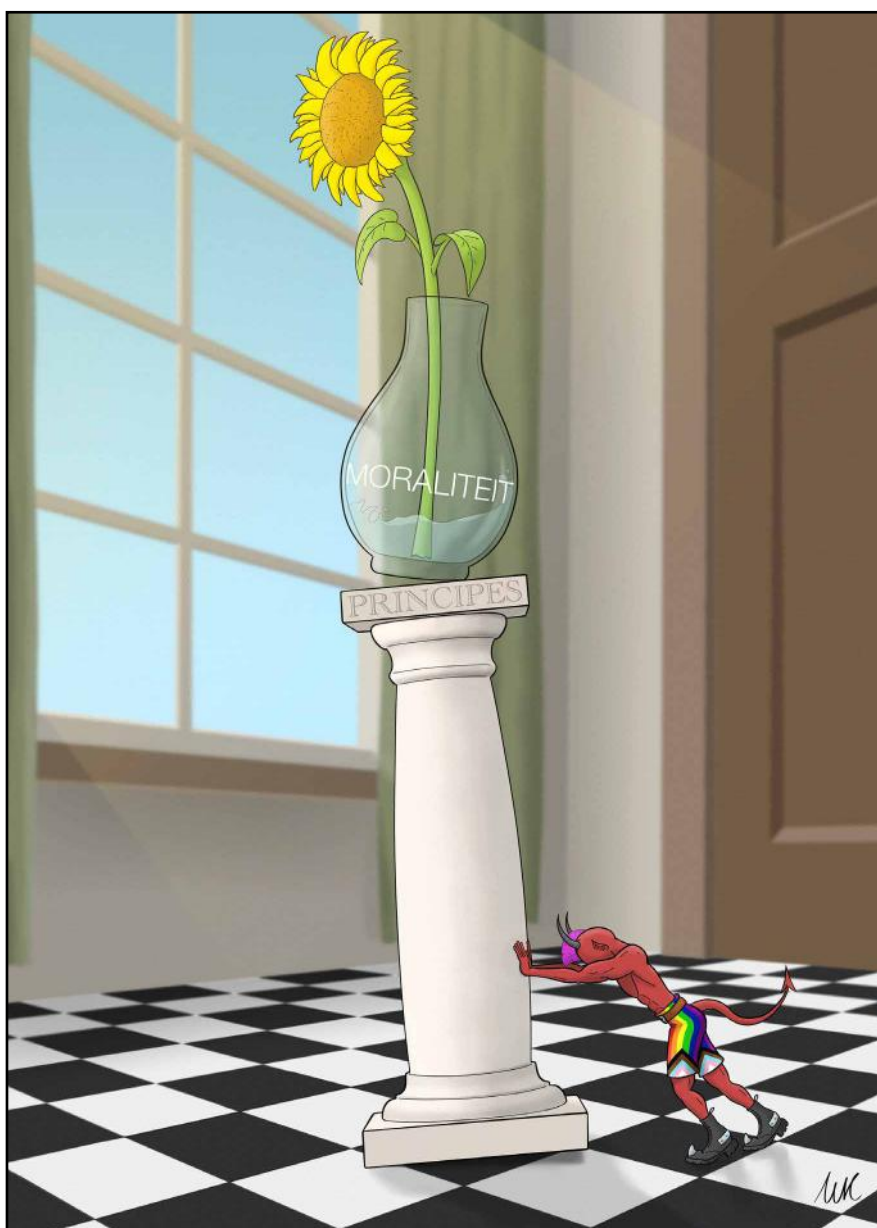
We zullen dan opnieuw moeten inventariseren wat de belangrijkste kenmerken zijn van het leven, en wat de waarde daarvan is. Een herwaardering van het leven zelf dus. Pas dan kunnen we dat leven weer als heilig en onaantastbaar gaan beschouwen, zonder dat uitgangspunt relateerbaar te maken. Alles is dan relatief aan het uitgangspunt, dat zelf onwrikbaar is. Want zonder een onbetwist basisprincipe kan moraliteit niet bestaan. En als moraal niet bestaat, zal het Kwaad domineren. Het kwaad is immers niets anders dan de afwezigheid van moraliteit.

We zullen dus moeten (her)definiëren wat onaantastbaar moet zijn. Het beste laat zich dat omschrijven als 'eigendom'. Veel mensen verwarren het begrip eigendom met bezit. Maar eigendom is iets fundamenteel anders. Eigendom (het woord zegt het eigenlijk al) is datgene wat mensen *eigen* is. En dat is veel meer dan alleen materieel bezit.

Wat mensen *eigen* is, en wat dus onvervreemdbaar zou moeten zijn, is hun tijd van leven, hun levensenergie, het vermogen om zelf te beslissen hoe en wanneer die tijd en energie in te zetten, en de opbrengst van die inzet. Een volwaardig leven met volwaardige maatschappelijke deel-

name. Dit eigendom mag mensen nooit worden afgenomen, ook niet onder voorwaarden, en alles dat hierop een uitzondering maakt, is een vorm van slavernij. Niet voor niets belooft een van de belangrijkste kopstukken van het huidige kwaad, meneer Schwab, dat we in 2030 geen eigendom meer zullen hebben.

Slavernij, het stelen van eigendom (& vrijheid) dus, is altijd de inzet van het kwaad en dus ook die van mijnheer Schwab. Het Kwaad is er altijd op uit om de opbrengst van levensenergie (waaronder arbeidsopbrengst) van mensen af te nemen. Het Kwaad heeft geen bezwaar tegen het stelen van tijd-van-leven (moorden), en zal altijd proberen het zelfbeschikkingsrecht van anderen af te nemen. Het als heilig en onaantastbaar beschouwen van de basisprincipes van eigendom, en dus van leven, van volwaardig maatschappelijk leven, zou dus een werkbaar basisprincipe kunnen zijn. Wellicht zouden we daarmee eindelijk de rode draad van het Kwaad kunnen doorbreken. ■

Wilfred Klap

In Duitsland signaleerde het bestuur van de ziektekostenverzekeraar BKK ProVita een alarmerende onderrapportage van bijwerkingen door de COVID-injecties. Het Paul Ehrlich Instituut (PEI) is hiervoor verantwoordelijk. BKK-ProVita heeft toegang tot de gegevens van 11 miljoen verzekerden en heeft berekend dat het aantal gevallen van injectieschade meer dan tien keer zo hoog is als door het PEI wordt aangegeven. In 2021 zouden drie miljoen mensen, zo'n 4% van de bevolking, onder behandeling zijn geweest van een arts vanwege de bijwerkingen. Het aantal Duitse doden wordt geschat op 31.000. Voorzitter Andreas Schöfbeck stuurde een brief over het 'sterke waarschuwingssignaal' van deze gegevens aan dagblad Die Welt en alle medische instellingen van betekenis, waaronder het PEI. De laatste heeft veel te weinig personeel dat meldingen opneemt en antwoordde desgevraagd dat meer aandacht hiervoor 'niet gewenst' is. Ook veel artsen willen bijwerkingen niet overwegen, laat staan melden, ondanks dat niet-melden een strafbaar feit is. Volgens BKK-ProVita leidde het injecteren tegen Covid-19 tot meer ziekte-dagen dan Covid-19 zelf, inclusief alle quarantaines door de fraudulente PCR-test.

De Israëlische overheid heeft een pro-actief onderzoek gedaan naar de schade door de Covid-injecties. Steekproefsgewijs werden 2068 volledig geïnjecteerden geïnterviewd. Ook hier bleek het aantal bijwerkingen en de ernst ervan vele malen hoger te liggen dan tot dan toe verkondigd door de overheid. 0,3% van de ondervraagden belandde met hun bijwerkingen in het ziekenhuis, 4,5% kreeg neurologische problemen, 10% van de vrouwen onder de 54 jaar kreeg menstruatieproblemen. De overlijdens werden niet geteld maar Israëlische begrafenisondernemers melden een vertienvoudiging van het aantal sterfgevallen.

In IJsland worden alle coronamaatregelen opgeheven, ook die voor grensverkeer. Volgens 's lands hoofdviroloog moeten zoveel mogelijk mensen geïnfecteerd raken met het virus om groepsimmunitet te krijgen. Hij hanteert hiermee de bekende natuurlijke definitie van groepsimmunitet, die door het WHO veranderd werd in 'een volledig geïnjecteerde bevolking'. Ook in de VS wordt de roep om erkenning van de natuurlijke immuniteit steeds luider.

Klokkenluider Andrew Huff, voormalig vice-president van EcoHealth-Alliance (EHA), verklaarde dat de Covid-plandemie de grootste CIA-operatie is sinds 9/11. EHA houdt zich bezig met virusonderzoek en 'gain of function' (GOF). Directeur Peter Daszak werkt al sinds 2015 aan het pushen van Covid-19-onderzoek, ook de GOF ervan. Het EHA wordt voor het overgrote deel gefinancierd door het Department of Defence (DOD) en United States Agency for International Development (USAID). De laatste heeft een lange geschiedenis als contractverstrekker voor diverse geheime CIA-activiteiten, in meer dan 100 landen, met een jaarlijks budget van ruim 27 miljard dollar. Oud-USAID directeur John Gilligan zei ooit dat USAID 'van boven tot onder geïnfiltrerd was met CIA-mensen'. USAID werkte van 2010 tot 2019 samen met het EHA aan het creëren van nieuwe virussen die ook geschikt zijn als biowapen, waaronder Covid-19. Daszak werkte samen met Ralph Baric en Shi Zhenli aan het Covid-19-virus. Hij was met Tony Fauci en Francis Collins verantwoordelijk voor het opstellen van de twee documenten die de 'lab leak theory' afdeden als een 'samenzweringstheorie', die tot voor kort het narratief van de mainstream media bepaalden én

leidde de taskforcegroep van het WHO die de mogelijkheid van een 'lab leak' in Wuhan moest onderzoeken.

De aandelen van Moderna hebben nog slechts 10% van de waarde van hun hoogtepunt van vorig jaar, ondanks een nettowinst van 12,2 miljard in 2021. Onlangs werd bekend dat het Covid-19-spike-eiwit een stukje gen bevat dat drie jaar geleden gepatenteerd is door Moderna. Stephane Bancel, CEO van Moderna, weet het aan een 'menselijke fout', zette zijn Twitter-account op zwart en verkocht nog wat extra Moderna-aandelen. Volgens Edward Dowd, ex-CEO van Blackrock, wacht Pfizer hetzelfde lot als Moderna. Investeerders beginnen te beseffen dat de 'rating' van de Farma-aandelen, verzorgd door de Amerikaanse overheid, is gekocht door de industrie. Bovendien zijn farmabedrijven niet langer immuun bij bewijs van fraude. Christopher Cole, werkzaam bij het FDA en verantwoordelijk voor de goedkeuring van geneesmiddelen, zei in een gesprek met een journalist dat het geld van Big Pharma bepaalt of de Covid-injecties voor 0-5 jaar zullen worden goedgekeurd. Het CDC kan de cijfers over de uitblijvende effectiviteit en de onveiligheid van de injecties alleen verbloemen door pijnlijke cijfers niet te publiceren. Het FDA publiceerde cijfers van Pfizer waaruit blijkt dat de algehele sterfte onder Covid-19-geïnjecteerden 24% hoger is dan onder niet-geïnjecteerden, wat opmerkelijk is aangezien het FDA voor 50% gefinancierd wordt door de farmaceutische industrie. Het FDA en NIH bleken al sinds september vorig jaar onderzoek te doen naar neurologische aandoeningen door de Covid-injecties, gewonden werden behandeld in de faciliteiten van het NIH, maar niets hiervan werd bekend gemaakt aan het publiek.

Volgens advocaat Reiner Fuellmich is het Coronaverhaal uitgewerkt en schakelen de organisatoren ervan, die gezocht moeten worden in de financiële elite van London en Wall Street, nu over op een nieuw paniekverhaal namelijk oorlog. Volgens hem gaat het er niet zoeer om dat die oorlog werkelijk plaatsvindt, maar om de problemen die Europa hierdoor krijgt. Experts geven aan dat Oekraïne nu al geen kunstmest kan leveren en dat hierdoor in het najaar grote voedselprijs-stijgingen moeten worden verwacht.

Ook verdere gasprijs-stijgingen zijn te verwachten. De Duitse regering heeft onder druk van de VS besloten om de net voltooid aardgasleiding naar Rusland, NordStream2, niet in gebruik te nemen. De VS lijkt Rusland hiermee dwars te zitten maar vooral Europa zal lijden onder de gevolgen. Voor Duitsland staat deze beslissing gelijk aan economische zelfmoord. Bij alle energie-prijsstijgingen heeft Duitsland nu de hoogste elektriciteitsstarieven van Europa, een extra gasprijs-stijging vond plaats nadat bovengenoemde beslissing bekend werd. Volgens de voorzitter van de Bund der Deutsche Industrie (BDI) geeft 23% van de Duitse industriële bedrijven aan dat hun voortbestaan hierdoor in het geding is. Een overige 66% ziet zich voor een 'sterke uitdaging' geplaatst. Zelfs middelgrote bedrijven uit verschillende sectoren die trouw zijn aan hun vestigingsplaats, moeten volgens de BDI nu nadenken over verplaatsing naar het buitenland. Behalve geopolitiek speelt klimaatysterie een rol, ook het gegeven dat zowel Duitsland als Frankrijk hun kerncentrales ontmantelen. Duitsland kocht deze elektriciteit tot nu toe van Frankrijk. Helaas kunnen zonnepanelen en windenergie niet voorzien in de huidige energiebehoefte. ■

Gespleten visie op de omwenteling in Oekraïne

Karel van Wolferen

1 – Laatste ontwikkelingen

Nog veel belangrijke bijzonderheden over de Russische actie in de Oekraïne waren onbekend toen Gezond Verstand naar de drukker ging, maar dit was al wel duidelijk: Door vrijwel onmiddellijk te handelen na de verklaring van Loehansk en Donetsk als soevereine staten, was Rusland in staat om met precisie raket-aanvallen op militaire commando-posities, vliegvelden en andere knooppunten, de georganiseerde Oekraïense militaire macht te ontdoen van coherente commandolijnen. De taaiste troepen, met name het zogenaamde Azov bataljon van de Oekraïense nazi's, bevinden zich in en rondom bovengenoemde onafhankelijk verklaarde regio's. In het sleutelbolwerk van het regime in Donetsk, de grote stad Mariupol, zijn zij omsingeld door de regionale LDPR-troepen vanuit het westen en Russische troepen vanuit het oosten en zuiden. Zij zitten in wat een 'ketel' (котёл) wordt genoemd, waarin ze met oprakende voorraden, zonder luchtdkking en een ernstig verslechterde command-and-control situatie straks de keuze hebben zich over te geven of te sterven.

In de hoofdstad zijn AK47 vuurwapens verspreid onder gewone burgers die niet met wapens zijn getraind, dus geen uitdaging zullen zijn voor soldaten. Veroordeelde misdadigers zijn vrijgelaten om mee te doen met wat naar verwachting het karakter kan gaan krijgen van een guerrillastrijd. De bevolking wordt ook geïnstrueerd hoe molotovcocktails te vervaardigen.

Het Oekraïense luchtruim is in handen van de Russische strijdkrachten. De Oekraïense marine noch de luchtmacht functioneren. Daarmee is de Russische president ver gekomen met de eerste van zijn twee doelstellingen – de demilitarisatie van Oekraïne.

Poetins tweede verklaarde doelstelling – de 'denazificatie' van het Oekraïense regime; de verwijdering van de geestelijke erfgenamen van Stepan Bandera (1909-1959), die voor Hitler vocht – vereist het innemen van regeringsinstellingen in Kiev en het uitschakelen van deze invloedrijke nazi-elementen en opportunisten, die sinds de staatsgreep van 2014 met de CIA en andere Amerikaanse controle-instellingen nauw hebben samengewerkt.

De voortgang van Russisch militair gewin wordt vertraagd door zelf opgelegde strenge instructies om verwoesting van burger-bezit en dodelijke slachtoffers onder gewone Oekraïners ten alle koste te vermijden. Het Russische doel is rege-

ringsswisseling, niet de bezetting en onderwerping van een volk. Poetin heeft in zijn meest recente verklaringen overduidelijk gemaakt dat hij de Oekraïners beschouwt als slachtoffers van een staatsgreep, en dus onschuldig aan Oekraïense misdaden. Reguliere Oekraïense legereenheden zijn aangespoord om niet langer te blijven vechten ten behoeve van het zittende regime. Een nog onbekend, maar niet gering, aantal heeft daar gehoor aan gegeven en is door de Russische invaller naar huis gestuurd. Een voorbeeld zijn de 471 militairen van het 302de luchtafweerraketregiment, uitgerust met Buk M-1-systemen, die vrijwillig de wapens neerlegden. Maar bij het ter perse gaan van dit blad was duidelijk dat de Russische strategen nog veel van hun beschikbare troepen buiten Oekraïense grenzen in reserve houden.

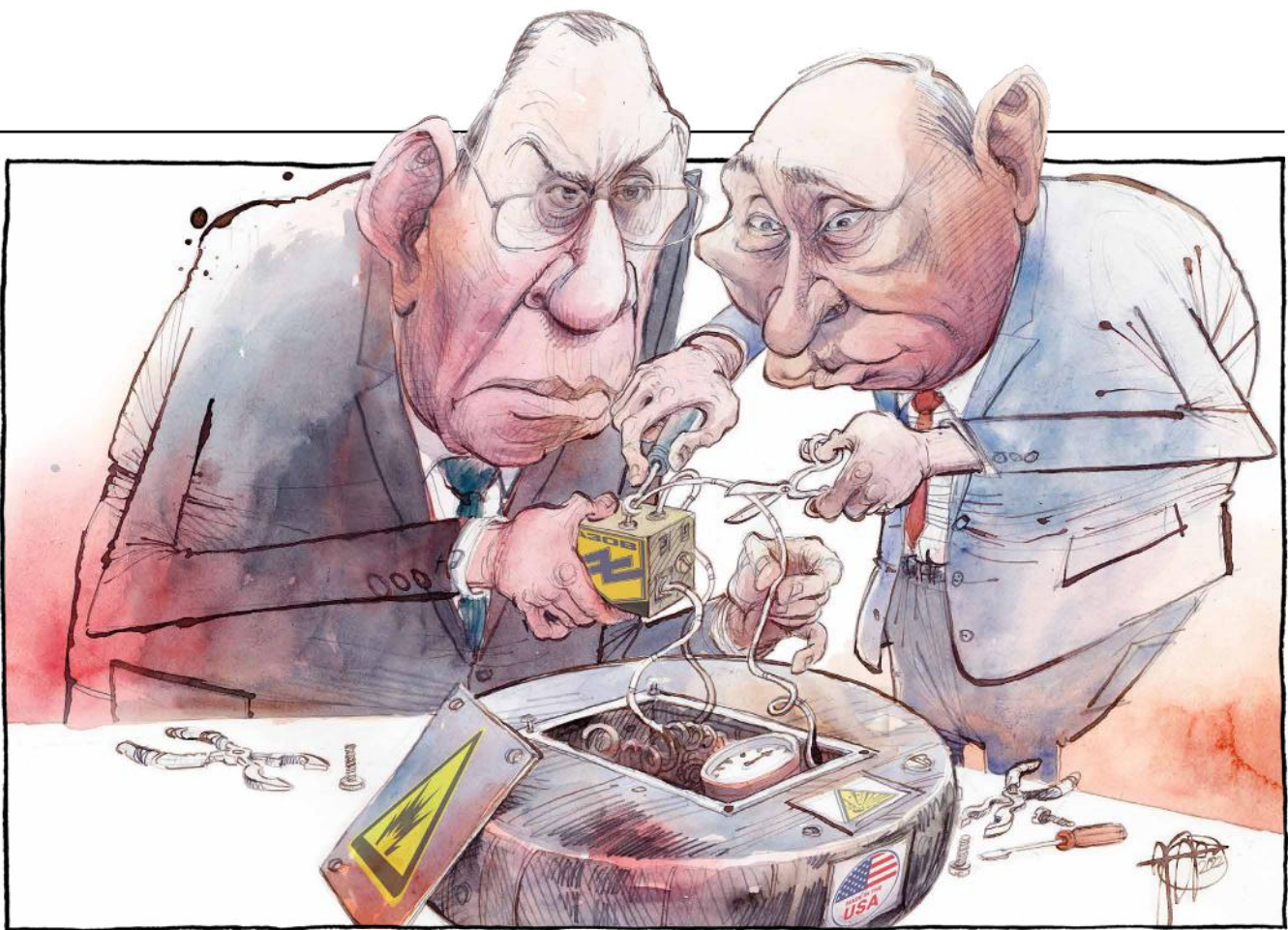
De humane behandeling van de soldaten van de vijand gaat gepaard aan de verstoring van militaire communicatie, zodat eenheden in het veld contact met hun commandanten verliezen, en zijn blootgesteld aan de oproep tot deserteren. In de steden bemoeilijken de Oekraïense strijdkrachten de Russische tactiek door militaire faciliteiten in dichtbevolkte gebieden te plaatsen, waardoor de burgerij kan worden gebruikt als een beschermend schild. De Russische troepen aarzelen evenwel niet om geweld te gebruiken tegen formaties van radicale nationalistes, zoals het Azov bataljon.

In dat verband bestaat er aanzienlijke verwarring in het Westen over eventueel Russisch succes of falen. De veronderstelde militaire experts die commentaar leveren denken in termen van de *shock-and-awe* methode die zij gewend zijn geraakt van de Amerikaanse strategie in bijvoorbeeld Irak, dat een spoor van vernieling en zogeheten *collateral damage* onder de bevolking achterlaat. De Russische operatie moet worden gezien in contrast tot de willekeurige bombardementen van Washington op de burgerbevolkingen van Servië, Afghanistan, Irak, Libië, en Syrië. Hierdoor heerst onbegrip aan de NAVO/Washington-kant over de vraag waarom Poetin niet lijkt te kunnen opschieten, en dus wel aan de verliezende hand moet zijn.

Daarbij wordt door de NAVO/Washington-kant blijkbaar vergeten dat Oekraïne veel groter is dan alles wat de VS ooit eerder is binnengevallen. Dubbel zo groot als Duitsland en dubbel zo groot als Vietnam. Russische troepen zijn in een vijftal dagen tijd in een racetempo door het hele land langs vijandelijke linies gegaan, en zijn dus diep in het binnenland doorgedrongen. Deze Russische penetratie wordt vooral gebruikt om de commandostructuur en bevoorrading van de vijandelijke linies te verstoren en verzwakken.

Oligarchen die zich aan Oekraïens staatsbezit hadden verrijkt, hooggeplaatste functionarissen en voltrekken van oorlogsmisdaden hebben de hoofdstad op de eerste dag al verlaten en zich gehaast naar het grensplaatsje Lviv, of Polen en Groot-Brittannië.

President Volodymyr Zelenski gaf aanvankelijk gehoor aan Poetins aanbod om te onderhandelen, waarbij Rusland de neutraliteit van Oekraïne als voornaamste conditie vooropstelde. Onder Amerikaanse druk trok Zelenski die eerdere bereidheid in. Daarna zijn wel onderhandelingen begonnen in Tsjernobyl over een staakt-het-vuren, zonder hoge verwachtingen dat deze de door Rusland gewenste belofte van neutraliteit zullen

opleveren. In de tijd van dit schrijven wordt gespeculeerd dat president Zelenski zich in Lviv schuilhoudt, of al naar Polen is vertrokken. De 'Twitter' overwinningen waarmee Oekraïense regimefunctionarissen komen – over dozijnen neergeschoten vliegtuigen en honderden opgepikte Russische spionnen – worden ondermijnd door onder meer de opgegeven cijfers, die vele malen op een dag veranderen.

2 - Achtergrond

Nu met een verrassende strategie Vladimir Poetin er in is geslaagd de met de Oekraïense staatsgreep in 2014 ontstane geopolitieke verhoudingen ongedaan te maken, doen wij er goed aan de gespleten visie op de werkelijkheid van Poetin aan de ene kant en NAVO/Washington aan de andere, kritisch tegen het licht te houden.

Serieuze westerse analisten reageerden met aan hysterie grenzende verontwaardiging toen de Russische president op 21 februari aankondigde de twee afgescheiden Russisch sprekende regio's Loehansk en Donetsk te erkennen als onafhankelijke soevereine staten. Toen hij bot daarbovenop militair ingreep om de bevolking aldaar met 'vredestroepen' te beschermen had hij duidelijk de schijn tegen, en leek het erop dat standaard NAVO/Washington aantijgingen over verovering van meer grondgebied juist waren geweest.

Bij die verontwaardiging is veel nijpende werkelijkheid overwoekerd door onophoudelijke NAVO-propaganda. Bijvoorbeeld de werkelijkheid van onophoudelijke beschietingen en bomaanslagen in de genoemde regio's, uitgevoerd door Oekraïense strijdkrachten of huurlegers, aangemoedigd door oorlogsstokers in Washington. Bijvoorbeeld het feit dat diezelfde regering, eveneens onder Amerikaanse instructies, het verdrag van Minsk saboteerde – een verdrag bedoeld om een

einde te maken aan de burgeroorlog tussen Kiev en de afvallige regio's. Bijvoorbeeld de onderliggende werkelijkheid – waarmee uitsluitend integere en historisch geïnformeerde westerse analisten rekening houden – dat de regering in Kiev niet functioneert als een soevereine regering, maar op afstand wordt bestuurd door Washington, of meer direct door de CIA, met een controlecentrum binnen hetzelfde gebouw als de Oekraïense inlichtingendienst. Dat feit, dat er niets belangrijks in de Oekraïne gebeurde zonder specifieke opdracht of goedkeuring vanuit de Verenigde Staten, schittert door afwezigheid in vrijwel alle westerse opsommingen van de situatie.

Wat aan de hierboven genoemde punten voorafging

is door een mist van vergetelheid aan het algemeen zicht ontnomen, of nooit een onderdeel geweest van de officiële herinnering van het Westen: de Maidan-opstand die in maart van 2014 een gekozen regering omverwierp was niet een vanuit het volk voortkomende revolutie, maar een door Washington gefinancierde staatsgreep, die tot stand kwam met behulp van Amerikaanse ngo's.

Wat aan die staatsgreep voorafging moet ook goed begrepen worden als men de visie en strategische zetten van Poetin wenst te doorgronden. Het allerbelangrijkste van deze voorgeschiedenis is dat op 9 februari 1990 – dus nog vóór de ontbinding van de Sovjet-Unie – door de Amerikaanse onderhandelaar James Baker aan Gorbatsjov was beloofd dat de NAVO geen inch in oostelijke richting zou worden uitgebreid. Een belofte die nodig was voor een akkoord met de toenmalige leider van de Sovjet-Unie, inzake de hereniging van West- en Oost Duitsland. Fact-checkers en andere betaalde leugenaars hebben een stukje schijnwerkelijkheid in het leven geroepen over het niet bestaan van die afspraak, maar herhalingen door diverse Europese re-

geringshoofden van de garantie zijn goed gedocumenteerd.

De NAVO is opgericht als een defensief – nadrukkelijk defensief! – verbond tegen eventuele Sovjet-agressie. Het heeft geen wettig bestaan binnen het internationaal recht of overkoepelende internationale organisaties. Nadat door de ontbinding van de Sovjet-Unie haar bestaansreden verdween, is het toch blijven voortbestaan en begon het met offensieve operaties, beginnend met bombardementen op Belgrado in de Kosovo-oorlog. De NAVO dient ook om Europese defensiebestedingen te kanaliseren naar het Amerikaanse militair-industriële complex. Sommige NAVO-lidstaten hebben meegedaan met de Amerikaanse bezettingen van Afghanistan en Irak, de vernietiging van Libië, en de mislukte pogingen tot regime-change in Syrië.

In verband met de nu op de spits gedreven Oekraïne-crisis is de NAVO vooral beduidend als een Amerikaans middel om Europa te binden aan Washingtons doelstellingen van wereldheerschappij. De huidige fase van het conflict met Rusland begon met herhaaldelijke provocaties, bestaande uit omvangrijke anti-Russische NAVO-oefeningen in Europa; ‘zware’ (nucleaire) bommenwerpervluchten in de buurt van het Russische luchtruim; gevechtvaartuigen in de Zwarte en Baltische Zee; en in het bijzonder de Aegis Ashore-rakettenbatterijen in Roemenië en Polen, die kunnen worden aangepast voor raketten met kernkoppen. Dat laatste geeft Washington een ‘first strike capaciteit’, dus een mogelijkheid om een kernoorlog tegen Rusland te winnen, daar een nucleaire aanval niet op tijd met nucleaire macht is te beantwoorden. In de koude oorlog bestond deze balans wel, waardoor een kernoorlog nooit heeft plaatsgevonden.

De door NAVO propaganda ingegeven argumentatie van Europese analisten is dat invloedssferen niet meer van deze tijd zijn, en dat Oekraïne het volste recht heeft om lid van de NAVO te worden als het dat graag wil. Dat laatste is onjuist, want volgens NAVO's eigen statuten kan een land alleen op uitnodiging lid worden, en dan uitsluitend onder de voorwaarde dat zulk lidmaatschap de veiligheid van de andere lidstaten ten goede komt. De onzin over onaanvaardbare invloedssferen wordt ogenblikkelijk duidelijk wanneer men zich gaat indenken hoe de Verenigde Staten zouden reageren op een Russisch plan om raketinstallaties op Cuba of in Mexico te plaatsen. Dat alles nog afgezien van het al genoemde feit dat Oekraïne sinds 2014 aan de leiband van Washington loopt.

Poetin heeft veel goede redenen om zich tegen de manoeuvres van Washington/NAVO te verzetten. Terwijl de Russische Federatie nooit een ander land heeft aangevallen, hebben de Verenigde Staten een geschiedenis van zeven geslaagde staatsgrepen tegen zittende regeringen (naast veel niet geslaagde pogingen), plus veel onder Amerikaans auspiciën begonnen oorlogen. Alleen maar geschiedenis van na de Tweede Wereldoorlog. Nog een werkelijkheid bestaat uit ongeveer 800 Amerikaanse militaire bases, verspreid over de hele wereld maar geconcentreerd rondom de Russische Federatie en China, iets waarvan ook weinig Europese vazallen van de Verenigde Staten op de hoogte zijn.

Na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie volgde een decennium, onder Boris Jeltsin, van directe en indirecte roof van Russisch staatsbezit door Wall Street en andere westerse corporaties en financiële instellingen. Aan het eind van de vorige eeuw stond de Russische Federatie op het punt van uiteenvallen in

onderdelen onder controle van met geroofd staatsbezit ontstane oligarchen. Die ontwikkeling lag ook binnen de hoop en verwachtingen van Washington, en tot op de dag van vandaag ijvert een door de VS gesteunde vijfde colonne voor desintegratie van het land; iets dat mede door Henry Kissinger is bepleit. Dat Poetin centraal gezag over de Federatie heeft hersteld, en Rusland heeft voorzien van geavanceerd militair potentieel is hem door Washington uiteraard nooit vergeven.

In december jl. stuurde Poetin twee ultimatus naar de NAVO en Washington met gedetailleerde eisen voor wederzijdse veiligheidsgaranties. Deze werden door de Biden-regering met schampere taal beantwoord. Met een ontmoeting tussen Xi Jinping en Poetin ter gelegenheid van de opening van de Olympische Winterspelen, publiceerden de twee staatshoofden een gezamenlijke verklaring die niet alleen een strategisch partnerschap van Rusland en China codificeert, maar ook de belangrijkste principes uiteenzet van een multipolaire wereld, en de unipolaire heerschappij van één enkele mogendheid afwijst.

De kern van de NAVO propaganda, n.l. dat Poetin uit zou zijn op vergroting van Russisch grondgebied, kon nauwelijks de plank verder misslaan. Er bestaat geen enkele reden om dat aan te nemen. De aantijging van een unilaterale annexatie van de Krim berust op leugens. De Krim heeft nooit tot Oekraïne behoord, totdat Chroesjtsjov het in 1954 middels een administratieve pennensstreek indeelde bij wat toen een onderdeel was van dezelfde natie. De mogelijkheid na de staatsgreep van 2014 van een eventuele ontwikkeling waarbij Sebastopol in bezit van de NAVO zou komen, zou geen enkele Russische leider hebben overleefd. Het is de enige haven die de Russische marine toegang biedt tot het hele jaar door open water. De Russisch sprekende bevolking van de Krim heeft in drie referenda het verlangen uitgesproken voor afscheiding van Oekraïne, en herindeling bij de Russische Federatie. De laatste daarvan werd met ruim 96% aangenomen.

De door Poetin erkende soevereiniteit van Loehansk en Donetsk volgde op zijn eerdere weigering om deze twee Russisch sprekende oostelijke provincies bij de Russische Federatie in te voegen, zoals met de Krim gebeurde. Zij hadden zich feitelijk al in mei 2014 als onafhankelijk verklaard, na te zijn aangevallen door strijdkrachten vanuit Kiev. In 2015 ondertekenden zij als belanghebbenden de Minsk-akkoorden. Theoretisch zouden ze zelfs als semi-onafhankelijke ‘oblasts’ (provincie/regio) terug in Oekraïne hebben kunnen komen, als Kiev had besloten deze Minsk-afspraken te respecteren. Daar heeft Washington sinds 2015 een veto over uitgesproken, omdat het verdrag van Minsk de algemene strategie van Washington ondermijnt om Oekraïne te gebruiken als een vooruitgeschoven basis voor het lanceren van aanvallen op Rusland.

De aanstelling van Joe Biden, en de betwiste Democratische Partij overwinning bij de Amerikaanse verkiezingen van 2020, bracht nieuwe complicaties. Het is nu algemeen bekend dat de zeer impopulaire president, vanwege verregaande demeritatie, niet in staat is belangrijke beslissingen aangaande algemeen belang te overwegen. Het beleidsvacuüm dat onder hem is ontstaan, wordt, wat geopolitiek beleid betreft, gedomineerd door een groep van activistische neo-conservatieven die onder

George W. Bush aan de macht kwamen. Een van hen, Victoria Nuland, was onder Obama een sleutelfiguur bij de staatsgreep van 2014. De afgelopen maanden speelde zij opnieuw een invloedrijke rol bij het op de spits drijven van een hernieuwde confrontatie met Rusland. Biden heeft een grote overwinning nodig, want in de peilingen staat de Democratische Partij er bij de dit najaar te houden tussentijdse congresverkiezingen zeer slecht voor. Er werd al maanden gespeculeerd over een nodige manoeuvre, waarschijnlijk een valse-vlag-operatie, om de Russische president Oekraïne binnen te lokken. Door een felle reactie daartegen zou Biden het stemgedrag kunnen beïnvloeden. Overigens is de zoon van de president, Hunter Biden, nauw betrokken bij winstgevend Oekraïense woekerhandel.

Daarnaast is er de Duitsland-factor, met name de ingebruikneming van Nordstream 2, de pijpleiding die Duitsland – en ook Nederland – van Russisch aardgas moet gaan voorzien. Al sinds 2015 probeert de VS dit te blokkeren. Alles wat de commerciële en diplomatieke banden tussen Duitsland, zowel als de rest van Europa, met Rusland zou kunnen verstevigen werkt Washington tegen. Ook hoopte de VS dat Duitsland gedwongen zou worden om het peperdure door fracking verkregen Amerikaanse LNG-gas af te nemen.

Aanvallen met bomaanslagen en ander geweld tegen de bevolking van Loehansk en Donetsk namen de afgelopen weken sterk toe, en met een voortgang daarvan werd een bloedbad verwacht. Dat, zowel als een uitlating van President Zelenski op 20 februari dat Oekraïne eigen kernbewapening moest gaan overwegen, heeft de Russische president er waarschijnlijk toe bewogen om onmiddellijk in te grijpen met de verklaring Loehansk en Donetsk te erkennen als onafhankelijke soevereine staten. De nu plaatsvindende militaire ingreep die daarop volgde is tevens bedoeld om het door de VS aan de macht gebrachte regime te vervangen door een gekozen regime dat zich tot neutraliteit verplicht.

3 – Eerste resultaten

Westerse beleidsmakers blijken niet in staat om in te schatten waarmee Poetin in Oekraïne is begonnen. Als men de vraag waar het om gaat niet kan beantwoorden, dan kan men er ook geen zinvolle reactie tegenoverstellen.

Het lijkt alsof er een propagandabom is ontploft die het hele Atlantische bekken teistert. Een product van de NAVO en westerse inlichtingendiensten, om de contouren van goed en kwaad duidelijk te maken met een verbijsterende hoeveelheid onzin in de reguliere en sociale media. Het kwaad bestaat volgens hen uit de al jaren gedemoniseerde en nu ouder wordende bittere president, die heimwee zou hebben naar de verdwenen Sovjet-Unie, en daarom na Oekraïne loert naar bijvoorbeeld de Baltische staten – met ‘landjepik’ in gedachten.

In deze pauze van de covid-‘pandemie’ vindt men aan weerszijden van de Atlantische Oceaan een weelde aan blauwgele vlaggen. Want het goede, waaraan niet mag worden getwijfeld, bestaat uit een land dat vecht om ‘liberale waarden’ en democratie te verdedigen, onder leiding van een nationale held, van wie westerlingen eerder het bestaan nauwelijks afwisten, maar die zich zou hebben ontpopt als moedig staatsman.

Zegslieden van de Europese lidstaten kunnen geen woorden vinden om aan hun boosheid en frustratie uiting te geven. Geen woorden, en ook geen daden. Want de sancties, die dan voor daden moeten doorgaan, beloven alleen maar nadelen voor de Europeanen op te leveren. Zoals de onmiddellijke beslissing van de nieuwe Duitse bondskanselier, Olaf Scholz, om de Nordstream-2 pijpleiding niet in werking te stellen. Mocht het Duitse grote bedrijfsleven niet in staat zijn die kraan toch open te krijgen, dan komt de Duitse bevolking letterlijk in de kou te zitten.

Uitsluiting van Rusland van het SWIFT systeem voor het regelen van internationaal bankverkeer zou catastrofale financiële en industriële consequenties voor Europa opleveren. De politici in het Nederlandse kabinet, die van deugdzaamheid niet uit hun woorden komen, bewijzen daar opnieuw mee dat ze niet alleen geen sjoerge hebben van geopolitiek, maar ook weinig begrijpen van financieel-economische dynamiek.

Wat door velen wordt aangevoeld als de belangrijkste veiligheids crisis van deze eeuw, kan niet met nuchtere ogen door regeringshoofden en relevante ambtenaren worden ingeschat. De werkelijk diepe onwetendheid van de veronderstelde experts onder de generaals, denktankbevolking en politici die zich op westerse tv-programma’s laten zien en horen, kan alleen maar tot de conclusie leiden dat degenen die propaganda gebruiken, denkend er voordeel mee te doen, er zichzelf zeer diep mee in de vingers snijden.

Poetins actie doorkruist de covid-machtsgreepontwikkelingen van het WEF-WHO-centrale bankiers syndicaat, wat alle speculeren ontmoedigd. Maar we kunnen waarschijnlijk al wel begrijpen dat als de oorlogslustige neocons van de VS geen kans krijgen om Poetins nucleaire vastberadenheid op de proef te stellen, met volslagen onvoorspelbare verschrikkelijke gevolgen, we vooral moeten gaan nadenken over de verhouding van Europa, niet met Rusland, maar met de VS.

Het effect van de propagandabom laat de huidige onderwerpenheid zien van een vroeger politiek bruisend continent.

De Europese Unie, die al aan het versplinteren is, en op weinig vertrouwen meer kan rekenen onder de burgers van de Europese lidstaten, zal waarschijnlijk het tegenovergestelde ondervinden dan wat mediacommentaar beweert over het samenbindende effect van de Oekraïense crisis. Een hernieuwde blik op de NAVO helpt onze gedachten daarover te organiseren. De NAVO corrumpeert Europa op meerdere manieren. Het veroordeelt het denkende deel van de Europese burgerij tot opsluiting in een politieke kleuterklas, waar de realiteit wordt onderwezen in termen van slechteriken en superhelden. Het is ook zeer slecht voor de VS, want het heeft de Amerikaanse elites een belangrijk instrument aangereikt ter ondersteuning van Washingtons doel om de planeet volledig te beheersen. De NAVO biedt de meest solide externe steun voor een reeks aannames die – zo denkt men – een cruciale morele dimensie verlenen aan deze hegemonie. De NAVO bestaat als juridische rechtvaardiging voor Washington om kernwapens en militaire bases in Europa te handhaven.

De NAVO is monsterlijk om nog een meer tastbare politieke reden. Het wordt bestuurd door niet-gekozen machten in Washington, maar is niet verantwoording verschuldigd aan identificeerbare entiteiten binnen het Amerikaanse militaire

systeem. Het is aan geen van de bestuursinstellingen van de Europese Unie verantwoording verschuldigd. Het centrum in Brussel bestaat feitelijk buiten de wet. Haar relaties met 'inlichtingendiensten' en hun geheime operaties blijven ondoorzichtig. Wie doet wat, en waar, zijn allemaal vragen waar geen duidelijke, juridisch bruikbare informatie voor beschikbaar komt. Er is geen denkbare Europese instantie die er voldoende grip op heeft om het te laten verdwijnen. Het is het ideale middel voor wie dan ook die in Washington de dienst uitmaakt om naar onbelemmerde wereldheerschappij te streven, zoals we opnieuw met de Oekraïne-crisis gewaarworden. ■

De consolidering van Canadese dictatuur op het nippertje gestopt

Bert Nagelvoort

Terwijl momenteel de meeste ogen op Oekraïne gericht zijn, heeft de Canadese premier Trudeau op een haar na letterlijk een dictatuur gevestigd in zijn land, door een 50 jaar ongebruikte noodwet te activeren. Deze zogenaamde Emergencies Measurement Act wilde hij gebruiken vanwege de vermeende noodsituatie die het 'terroristische' truckersprotest teweegbracht in zijn land. Wekenlang demonstreerden truckers bij het parlement in de Canadese hoofdstad Ottawa als reactie op verregaande Covid-beperkingen voor deze beroepsgroep. Zonder covid-injectie is het passeren van de grens met de VS niet mogelijk en daardoor zien zij zich in hun broodwinning beperkt. Trudeau weigerde al die tijd om met de truckers in gesprek te gaan en ontvluchtte zelfs de stad – zogenaamd vanwege een covid-besmetting – toen het truckersprotest bij het parlement arriveerde.

Velen verwijten Trudeau falend leiderschap in de aanpak van deze opstand. Pas met rugdekking van de voorgestelde noodwet kwam hij in beweging, en beëindigde hij het vreedzame protest in Ottawa. Met een zwaarbewapende politiemacht, inclusief pepperspray en flitsgranaten, werd eerst de demonstratie bij het parlement ontbonden. Later breidde de politieactie zich uit naar andere protestlocaties in de stad om demonstraties aldaar te beëindigen. Een oudere vrouw werd bij dit offensief door een politiepaard vertrapt. Bij aankomst van de politiemacht verlieten diverse truckers vrijwillig de demonstratie. Degenen die standhielden in hun protest werden, na een hardhandige ver-

wijdering uit hun truck, gearresteerd. In totaal zijn er meer dan 200 arrestaties verricht en ongeveer 115 trucks weggesleept. De avond voordat de politiemacht optrad zijn de organisatoren van het protest, Tamara Lich en Chris Barber, opgepakt en vastgezet.

Als gevolg van deelname aan het truckersprotest ondergaat momenteel een grote groep transportbedrijven in de provincie Ontario de consequenties ervan. De premier van deze provincie, Doug Ford, heeft zonder tussenkomst van een rechter of hoorzitting 39 transportbedrijven gesloten verklaard. Daarnaast heeft hij het 27 transportbedrijven buiten de provincie verboden om de provinciegrens voor commercieel vrachtvervoer te passeren. Op dit moment zijn er nog honderden demonstranten in de straten van Ottawa aanwezig en zij zijn niet van plan de stad te verlaten alvorens de Coronamaatregelen zijn ingetrokken.

Daags na het beëindigen van het truckersprotest in Canada ontstond in het buurland Amerika eenzelfde soort initiatief van truckers. Volgens de organisator Bob Bolus is het protest hard nodig vanwege de toenemende beperkingen die truckers ervaren, inclusief vaccinatieverplichtingen, stijgende brandstofprijzen en belastingen. Het doel is een konvooi dwars door het land. Vanuit het beginpunt Adelanto in Californië wil men oostwaarts rijden naar Washington D.C., om daar op 1 maart aan te komen. Op deze datum geeft president Joe Biden zijn *State of the Union* boodschap, een jaarlijkse inventaris van de toestand in het land, en met het konvooi willen de truckers hun protest tegen het regeringsbeleid kracht bijzetten. Hoge politieambtenaren van de politie in Washington willen in beginsel het protest niet tegenhouden, daar volgens het eerste amendement dergelijke acties zijn toegestaan, maar zegt de veiligheid streng te zullen bewaken. De veiligheidsvoorschriften zijn streng. Vooral ook omdat diverse mediakanalen beweren dat het Amerikaanse truckerskonvooi banden heeft met de organisatoren die verantwoordelijk waren voor het protest bij en in het Capitool op 6 januari vorig jaar.

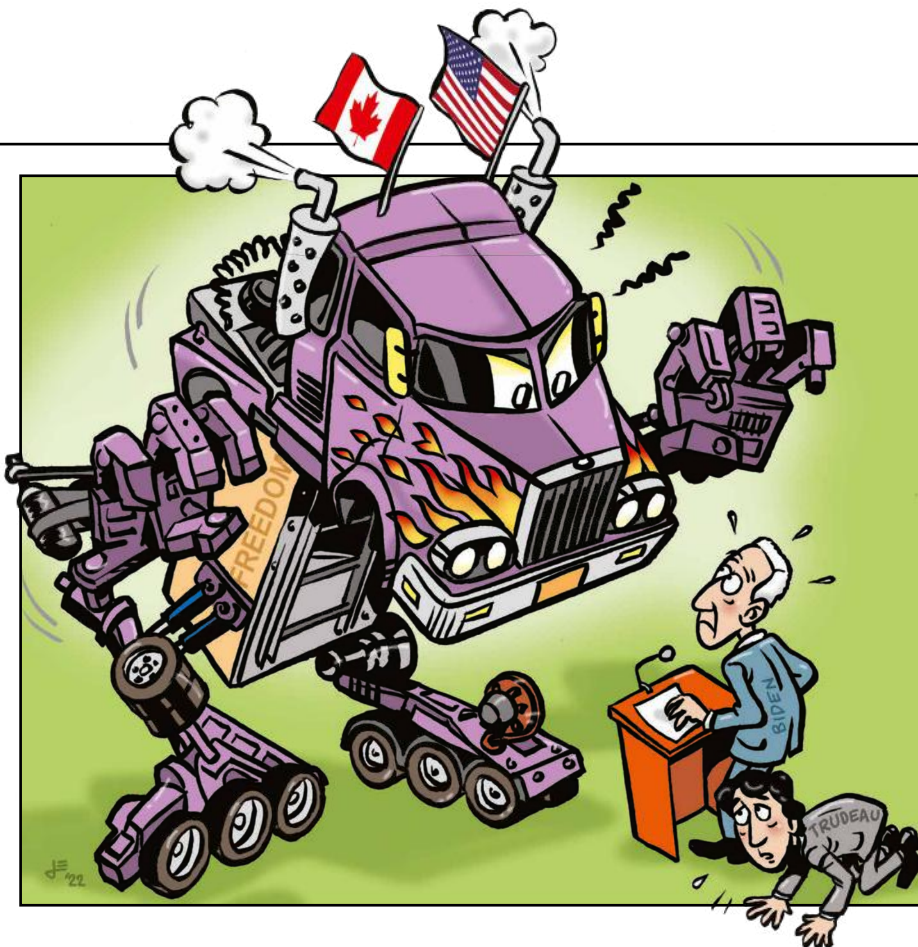
Voormalig assistent van Homeland Security, Juliette Kayyem, laat er geen misverstand over bestaan wat de Amerikaanse truckers wat haar betreft te wachten staat als ze meedoen met een vergelijkbaar protest: "We trekken hun verzekeringen in, schorten hun rijbewijzen op, en verbieden toekomstige vergunningen om te rijden". Deze beoogde aanpak is dezelfde die de Canadese vicepremier Cynthia Freeland publiekelijk voorstond. Freeland en Trudeau zijn beiden belangrijke alumni van de zogenaamde Young Global Leaders school van Klaus Schwab's World Economic Forum. Freeland pleitte voor het ontnemen van de mogelijkheid tot verzekeren, en het intrekken van rijbewijzen en werklicenties van de truckers. Daarnaast moesten volgens haar de financiële anti-terrorisemaatregelen een permanent karakter krijgen. Trudeau kon dan ook op volledige instemming van Biden rekenen om op volle kracht de federale overheidsmacht te gebruiken om de protesten in Ottawa neer te slaan.

De slagingskansen van het Amerikaanse truckersprotest is vanwege de veranderende publieke opinie levensgroot. De harde aanpak die de huidige technocratische machthebbers gebruiken, begint bij veel mensen de ogen te openen. Ook tegenstanders begonnen in te zien dat na activatie van de noodwet,

Trudeau een ideaal middel zou hebben verworven ter voltooiing van wat zou neerkomen op een staatsgreep; een legitiem juridisch kader om de oorlog tegen de eigen bevolking voort te zetten. Ook begint men het misbruik van de wet om bepaalde gestelde doelen te bereiken in te zien. De oorspronkelijke bedoeling van een noodwet in Canada – en elders – is om de overheid een hulpmiddel te verschaffen bij gevaarlijke, dringende en kritieke situaties, zoals die bijvoorbeeld kunnen ontstaan bij een natuurramp. Overheden kunnen er een buitengewoon beleid mee voeren wanneer uitzonderlijke bedreiging bestaat voor levens, gezondheid en veiligheid van de bevolking. Trudeau's interpretatie van de noodwet was vooral die te gebruiken als instrument voor financiële oorlogvoering tegen de protesterende vrachtwagenchauffeurs.

De autoriteiten mogen met deze wet overgaan tot beslaglegging op bankrekeningen, eigendommen, en zelfs kinderen en huisdieren van hen die deelnemen aan als onwettig getypeerde protesten, zonder tussenkomst van een rechter. Behalve de protesteersders zelf, waren dat ook partijen die een financiële link met hen onderhielden, zoals donateurs, en winkeliers die hen iets verkochten! Dus zelfs sympathisanten konden hiervan het slachtoffer worden. Mensen die hielpen om de truckers te voorzien van levensmiddelen en brandstof konden boetes krijgen, oplopend tot \$ 100.000 en 1 jaar gevangenisstraf, naast stelselmatig als opstandeling te worden getypeerd in de reguliere media. De noodwet stipuleerde dat fondsen-websites geen geld mochten inzamelen ten behoeve van het truckersprotest. Het al ingezamelde tegoed van een grote inzamelingssite ten behoeve van het protest werd bevroren. Het ging hier ook om betalingen via cryptovaluta. Tevens zijn er geruchten dat men het gebruik van contant geld wil verbieden, omdat men hiermee buiten toezicht van de anti-terroriswetgeving de truckers kan helpen in hun levensonderhoud. De grootbanken van Canada worden door de overheid gevrijwaard van juridische gevolgen als ze weigeren gedupeerden toegang te geven tot hun bankrekeningen.

Wat veel voorstanders van de noodwet nog onvoldoende beseften, was de verregaande bevoegdheden om onwettelijke geluiden tegen het regeringsbeleid te smoren. De wet kon zich dus ook keren tegen parlementariërs, oppositieleiders, onafhankelijk journalisten, vakbondsleiders en protesterende burgers wanneer zij gebruik wilden maken van hun democratische grondrechten – zoals demonstreren, vrijheid van spreken en het eenvoudigweg bedrijven van politieke oppositie. De ervaring overal ter wereld laat zien dat een heersende macht dergelijke juridische constructen van tijdelijke machtsvergroting niet snel opgeeft. Velen vertrouwden dit zware instrument

John Erkeltens

met potentieel desastreuze gevolgen daarom niet toe aan de huidige leiders van hun land.

Het plan om deze noodwet na het beëindigen van het truckersprotest te activeren, leverde in het egalitair bestuurd Canada grote weerstand en protesten op van diverse politieke groeperingen en belangenverenigingen. In het parlement ontielden zelfs veel leden van Trudeau's eigen partij hun steun voor invoering van de noodwet. Ook leverde het een strijd op tussen de federale overheid en een viertal provincies. De premiers van Quebec, Manitoba, Saskatchewan en Alberta vonden invoering van de wet onnodig, daar de overheid al voldoende middelen bezat om protesten te beëindigen. De premier van Saskatchewan, Scot Moe, maakte daarnaast publiekelijk bekend dat hij de wet in zijn provincie niet zou gaan handhaven. De enige uitgesproken voorstander van invoering was Doug Ford, premier van Ontario; de provincie waarin de hoofdstad van Canada zetelt. Het is dankzij een sterk gevoerde oppositie van de conservatieven, plus de verwachting dat de Senaat het activeren van de wet zou blokkeren, dat Trudeau op het laatste moment besloot de wet niet in stemming te brengen. Ook een ongekend massale verhuizing van Canadese bankrekeninghouders naar Amerikaanse banken baarde de autoriteiten grote zorgen.

Terugtrekking betekent voor Trudeau een knieval, en zijn politiek gezichtsverlies lijkt nu onvermijdelijk. Langzamerhand ontstaat het inzicht dat leiders als Trudeau, maar ook zijn collega's in o.a. Nieuw Zeeland en Australië, alleen macht uitoefenen gebaseerd op angst, intimidatie en corruptie. Dergelijke technocratische regeringshoofden lijken niets van non-binaire principes als vrijheid, rechtvaardigheid en fundamentele mensenrechten te begrijpen. Door de toenemende protesten heeft de beoogde 'Great Reset' van Schwab het potentieel om, als het een beetje meezit, uit te monden in een 'Great Awakening'. ■

GEZOND VERSTAND

GEZOND VERSTAND NR 37 VERSCHIJNT 23 MAART

Word aangeslotene van de Stichting Gezond Verstand en word daardoor lid van het Gezond Verstand-netwerk. Gezond Verstand is voor, door en van de aangeslotenenen.

Met je financiële hulp kunnen we zorgen voor meer pluriformiteit in de media en een platform bieden voor onderzoekende en kritische personen die nu genegeerd of gecensureerd worden. Stichting Gezond Verstand verdedigt de persvrijheid en staat voor de vrijheid van meningsuiting van ieder persoon.

■ SLUIT JE AAN

Voor 75,- euro per jaar word je aangeslotene van de Stichting Gezond Verstand en daarmee lid van het Gezond Verstand-netwerk. Aangeslotenenen ontvangen 24 keer per jaar het blad Gezond Verstand en kunnen inhoudelijk reacties geven (en lezen) op het Gezond Verstand-platform. Voor 120,- euro word je Founder en krijg je alles wat de gewone aangeslotenenen krijgen, plus 2 maal per jaar toegang tot de Founder bijeenkomsten.

Meld je aan op gezondverstand.eu

■ DONEER

ALS PARTICULIER OF BEDRIJF

Elk eerlijk bedrag, hoe klein ook, zal met grote waardering aanvaard worden: Bunq bank: NLo5BUNQ2047115329 t.n.v. Stichting Gezond Verstand

Ga naar gezondverstand.eu of mail naar sales@gezondverstand.eu

■ WERK MEE

Gezond Verstand is op zoek naar schrijvers en onderzoekers.

Mail naar redactie@gezondverstand.eu

■ FOUNDER BIJEENKOMSTEN

Twee keer per maand organiseert Gezond Verstand een Founder borrel. Om zoveel mogelijk lezers te bedienen, hebben we data zowel op de woensdagavond als zondagmiddag op de agenda gezet. We hopen hiermee dat een nieuwe groep Founders zich aanmeldt en de verbinding komt opzoeken in ons clubhuis.

Daarnaast wordt aan externe events gewerkt.

Hou hiervoor de nieuwsbrief en social media in de gaten.

- Woensdag 16 maart, 19.00 - 22.00 uur Weesp
- Zondag 27 maart, 13.30 - 16.30 uur Weesp
- Woensdag 13 april, 19.00 - 22.00 uur Weesp
- Zondag 24 april, 13.30 - 16.30 uur Weesp
- Woensdag 11 mei, 19.00 - 22.00 uur Weesp

Inloop half uur voor aanvang.

Meer informatie wordt medegedeeld wanneer u zich heeft aangemeld.

Aanmelden kan via de website.

gezondverstand.eu/founders

Een volk dat voor tirannen zwicht,
zal meer dan lijf en goed verliezen;
dan dooft het licht.

Henk van Randwijk, verzetsman en journalist